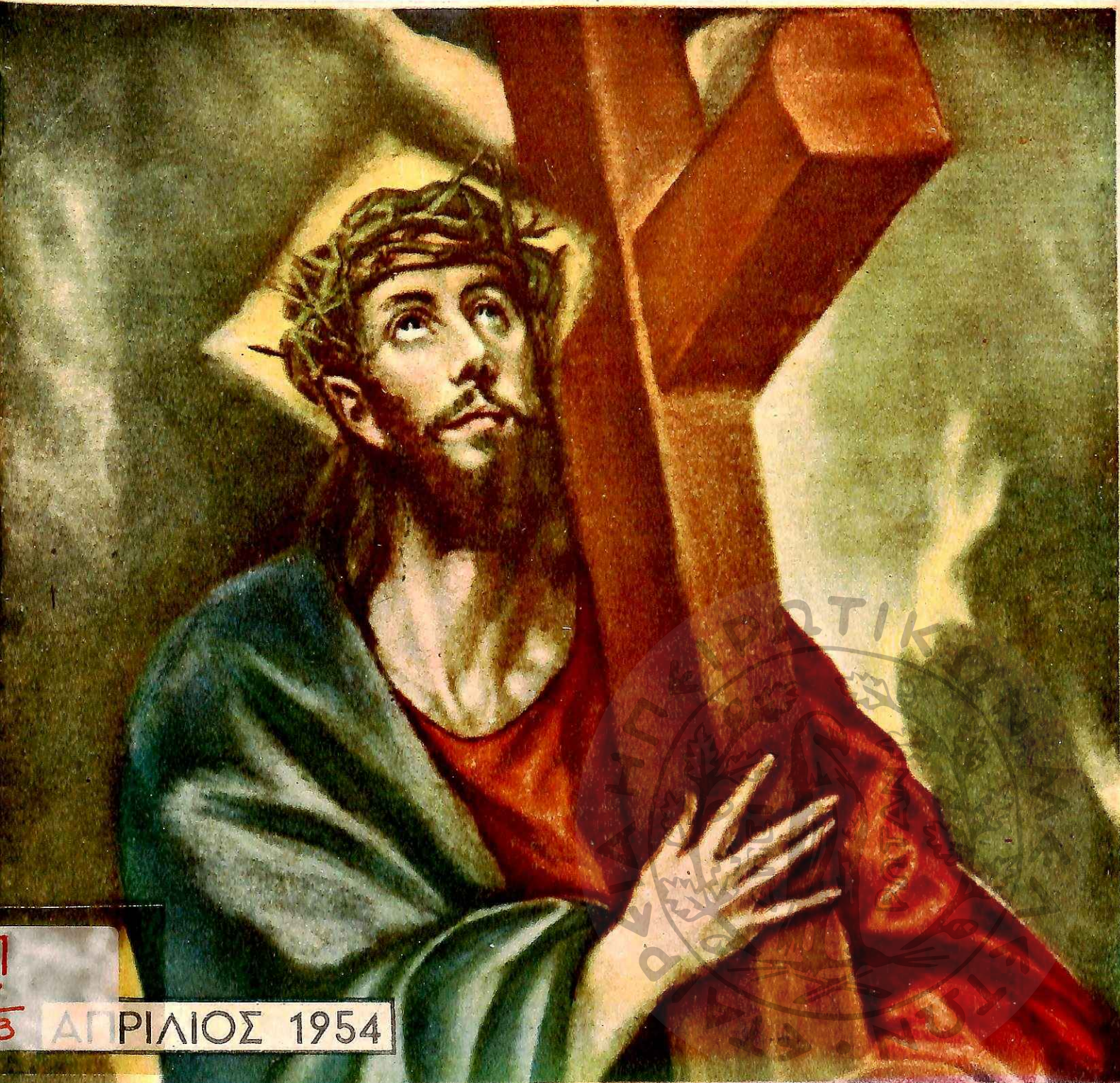

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

1
3 ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1954

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τού, ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον
Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 9ον

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1954

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαδητοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α. Ε., Ἱερὰ Ὁδὸς 61

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1.500 — Ἐτησίαν συνδρομὴ ἔσωτ. Δρχ. 12.000, ἔξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια
Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικοῦ νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴ ἢ τραπεζικὴ ἐπιταγὴ ἀπὸ σὺν ὡς
«Ἑλληνικὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 1, Ἀθήνας

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμοῦς τοὺς καθυστεροῦντας μέχρι σήμερον τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς
τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Τὰ δύο σπήλαια, ὑπὸ Μ. Νικολαΐδη. β) Ἀνάστα- σις (ποίημα), ὑπὸ Κρ. Σουρή	1	The two caverns by M. Nicolaides b) Resur- rection by Kr. Souris	1
Ἐκθεσίς Λευκαμάτων Σχ. Ἀλληλογραφίας ...	2	School correspondence exhibition	2
Ἑλληνες, ὑπὸ Γ. Κουρμούλη	3	Hellenes by G. Courmoulis	3
Συγγενεῖς ἀνωμαλίας τῶν παιδιῶν, ὑπὸ Σπ. Μπαρ- τσόκα. β) Ἡ φίλια, ὑπὸ Α. Σ. Α.	4	Infantile hygiene by Sp. Bartsokas b) Friend- ship by A. S. A.	4
Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἡγέρθη, ὑπὸ Ε. Φωτιάδου ..	5	He is not here, but is risen by E. Photiades.	5
Καὶ ἄλλοι μῦθοι, ὑπὸ Σπ. Δοξιάδη	6	Some more myths by Sp. Doxiades	6
Γυρίζοντας στὴ Γενέθλια Γῆ, ὑπὸ Α. Χρηστομάνου — Καλίνσκη	7	Coming back to the native land by L. Christo- manou - Kalinsky	7
Ἡ Διώρυγα τοῦ Παναμά, ὑπὸ Ν. Δ.	8	The canal of Panama by N. D.	8
Ἡ Πράσινη Πολιτεία, ὑπὸ Β.	9	The Green city, by B.	9
Πῶς νὰ γράφετε καλὰ	10	How to write well	10
Ἐνα ταξίδι στὴ Βορειοδυτικὴ Ἑλλάδα, ὑπὸ Κ. Ζευγὰ β) Ὁ κάβουρας καὶ ἡ Ἀλεπού, ὑπὸ Α. Μεταξά	11	A trip to NW, Greece by K. Zevgas b) The crab and the fox by A. Metaxas	11
Φωτογραφίαι Δράσεως	12—13	Activity in Pictures	12—13
Οἱ ἐξερευνησεῖς τῆς ἡμερικ. Ἡπείρου, ὑπὸ Ν. Δημητροκάλη	14	Exploration of America by N. Demetrocalis.	14
Θῆβαι, ὑπὸ Π. Καλονάρου	15	Thebes, by P. Kalonaros	15
Πρώτες Βοήθειες: Ἐπιθέματα, ἐπίδεσμοι	16	First aid: Dressings	16
Ἡ ἱστορία τῆς Ἀράχνης, ὑπὸ Γλ. Πρωτοπαπᾶ ..	17	The story of Spider, by Gl. Protopapas	17
Ἡ Σκοποβολή, ὑπὸ Σπ. Αἰλιωνίτη	18	Shooting practice by Sp. Avlonitis	18
Ἡ διάδωσις τῆς Γῆς, ὑπὸ Π. Γρίσπου. β) Οἱ φυλ- λῶσιες τῶν δένδρων, ὑπὸ Σ. Κωτσαρίδη ...	19	Corrosion of the soil by P. Grispos b) The foliage of the trees, by S. Kotsarides	19
Κίνησις Ε. Ε. Σ. Ν.	20—22	GJRC movement	20—21
Δράσις Ὁμάδων Ε. Ε. Σ. Ν.	22	Juniors activity	22
Μαθητικὴ Συνεργασία	23—24	Pupils contribution	23—24
Τὰ κατορθώματα τοῦ Λελέ, Πασχαλινὴ ἐξόρμησις, ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ.		Front cover: Jesus bearing the Cross, by Greco inside front cover: Christ is risen by S. Skipis	
Ἐξωφύλλο: Ὁ Ἰησοῦς αἵρων τὸν Σταυρὸν, ὑπὸ Δ. Θεοτοκοπούλου.		Back cover Easter, Verses, by St Sperantzas Music, by A. Panagiotopoulos	
Ἐσωτερικὴ ἐξωφύλλο: Χριστὸς Ἀνέστη! ὑπὸ Σ. Σκίπη.			
Ὁπισθόφυλλο: Ἡ Λαμπρή, Στίχοι Στ. Σπεράν- τσα. Μουσικὴ Ἀλ. Παναγιωτοπούλου.			

Σ. ΣΚΙΠΗ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χριστὸς ἀνέστη! Ἐδέχθηκες τοῦ ἀνίδεου κάθε χλεύη,
τὴ σταύρωσι, τὸ ράπισμα, τὸ ξύδι καὶ τὸ φτύμα.
Γιὰ νὰ λυτρώσῃς τοὺς θνητοὺς ἀπ' τῶν παθῶν τὰ ἐρέβη
ἐδέχθηκες τὸ θάνατο κι ἐτάφηκες σὲ μνήμα.

Χριστὸς ἀνέστη! Ἀνάψετε φίλοι κι ἔχθροι λαμπάδες,
τὴν Ἀπριλομαγιάτικη, πιέτε σὰ θεία, τὴ ζέστη,
μετάληψι. Μαρτυρικοὶ λαοί, πικρὲς Ἑλλάδες
ἀπόψε ξανασταίνονται μ' Ἐσέ! Χριστὸς Ἀνέστη!

Ὅμως ἡ ἀγάπη Σου ἀναβρυεῖ τώρα σὰ νερομάννα,
ἀναγαλλιᾶζον οἱ Οὐρανοί, χαίρεται ὁ κόσμος ὅλος,
τῆς ἐκκλησίας, ἀντίλαλους γλυκοὺς, σκορπᾶ ἡ καμπάνα
καὶ μέσ' ἀπ' ἄνθη ὁ μπουρμπουλας προβάλλει μυροβόλος.

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

τὸν δρόμο, ποὺ ἀκολούθησε ὁ ἀναστημένος Χριστός,
γιὰ νὰ φθάσῃ στὶς ἀγκάλες τοῦ θεοῦ Πατέρα Του.
Ὁ Σταυρὸς παύει πιά νὰ εἶναι τὸ θλιβερὸ σύμ-
βολο τοῦ ἐπίγειου πόνου καὶ τοῦ μαρτυρίου. Καὶ γί-
νεται ἡ γέφυρα ποὺ ἐνώνει τὴ Γῆ μὲ τὸν Οὐρανόν.
Καὶ ἡ βαρεῖα σκιά, ποὺ τὰ πλατεῖα του μπράτσου
ρίχνουν χάμω, γιὰ νὰ χαράξουν τὸν δρόμο τῆς ἐπί-
γειας ζωῆς, τονίζει περισσότερο τὸ φῶς, ποὺ ἀκτι-
νοβολεῖ ἡ κορφή του καὶ ποὺ ὁδηγεῖ στὴ νίκη καὶ στὴ
δόξα, στὴν ἀληθινὴ κι αἰώνια ζωὴ, στὴν Ἀνάστασι.
Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἡ πιὸ μεγά-
λῃ καὶ ἡ πιὸ σημαντικὴ πραγματώσις τῆς θείας εὐ-
δοκίας καὶ θελήσεως, ἡ σοφωτέρη καὶ οὐσιαστικώ-
τερη δικαίωσις τῆς Χριστιανικῆς μας θρησκείας, τὸ
ὑψηλότερο καὶ ὑψηλότερο κορύφωμα τῆς πίστεώς μας.
Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία μας τὴν θεωρεῖ ὡς τὸ βα-
σικώτερο καὶ ἰσχυρότερο θεμέλιό της καὶ τὸ κεντρι-
κώτερο θέμα τῆς λατρείας της καὶ τὴν ἀποκαλεῖ
«ἐορτὴν ἐορτὴν καὶ πανηγύριν πανηγύρεων».

Ἀλλὰ ἡ Ἀνάστασις εἶναι συγχρόνως καὶ τὸ πιὸ
χαρούμενο μήνυμα, ἡ πιὸ χαρμόσυνη ὑπόσχεσις τοῦ
Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Χριστὸς ἐπάτησε τὸν
Θάνατο, γιὰ νὰ χαρίσῃ τὴν Ζωὴν ὅχι στὸν ἑαυτὸ του,
ποὺ ἦταν ὁ ἴδιος ἡ ἀληθινὴ καὶ αἰώνια Ζωὴ, ἀλλὰ
στοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ἡ ἀμαρτία τοὺς κρατοῦσε
—καὶ πάντα μπορεῖ νὰ τοὺς κρατῇ—σὲ φριχτὸ καὶ
παντοτεινὸ θάνατο.

Μὲ τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ Του καὶ μὲ τὴν Ἀνάστασιν
Του ἐδίδαξε στοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἡ ἐπίγεια ζωὴ ἔ-
χει βέβαια πόνον καὶ θυσία, ἔχει Σταυρὸ καὶ Τάφο,
ἀλλὰ ἔχει—μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ—καὶ Ἀνάστα-
σι. Καὶ εἶναι στὴ θέλησί τους νὰ τὴν κερδίσουν κα-
ταύτοι, ἀκολουθώντας τὸν δρόμο τῆς ταπεινώσεως καὶ
τῆς καλωσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης,
τοῦ πόνου καὶ τῆς θυσίας, ποὺ, γιὰ νὰ τὸν ἀνοίξῃ
ἀκριβῶς στοὺς ἀνθρώπους, ἐδέχθηκε μὲ ἄπειρη συγ-
κατάβασι νὰ τὸν περᾷσῃ. Αὐτὸς ὁ ἴδιος. Καὶ ὅπως
Αὐτὸς ἐφθάσε στὴν Ἀνάστασι, μποροῦν καὶ οἱ ἄν-
θρωποι, ἀκολουθώντας τὰ ἱερὰ Του ἴχνη, νὰ κερδίσουν
καὶ αὐτοὶ καὶ νὰ χαροῦν τὴν ἀληθινὴ Ἀνάστασι καὶ
τὴν ἀληθινὴ Ζωὴ.

ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΣΟΥΡΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἀποτινάσσοντας ἡ γῆ τὴν νάρκη τοῦ χειμῶνος
κι ἐκείνη μὲ τὴν ἀνοιξιν Ἀνάστασι γιορτάζει
τὰ ρόδα τὴν στολίζουσα, τῆς πασχαλιάς ὁ κλώνος,
ἡ φύσις μ' ἀγριολούλουδα, μὲ κρίνα τὴ σκεπάζει,
τὴ ντύνει γιορτινά.

Καὶ σεῖς, ψυχὲς τῶν ζωντανῶν, ἄς στολισθῇτε τώρα,
τινάξτε τὴ νάρκη σας, αὐτὴ πού σας νεκρώνει,
σὲ ἥλιον ἀνοιξιάτικο λουστῇτε τέτοιαν ὥρα
μὲ μιὰν ἀγάπη Θεϊκὴ ντυθῇτε γιὰ χιτόνι,
ψάλλοντας ὡσαννὰ.

Τὴν πέτρ' ἀνασηκώνοντας, ποὺ πίεζε τὰ στήθια,
ἀνεῖρατ' ἄς ἀναστηθῶν, ἐλπίδες, ἀγνοὶ πόθοι
τότε καὶ τὴν Ἀνάστασι θὰ γιορτάσουμε στὴν ἀληθείαν
ὡς μὲσα θάψουμε βαθειὰ, καθέννας ὅσα νοιώθει
πὼς εἶναι ταπεινά. ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

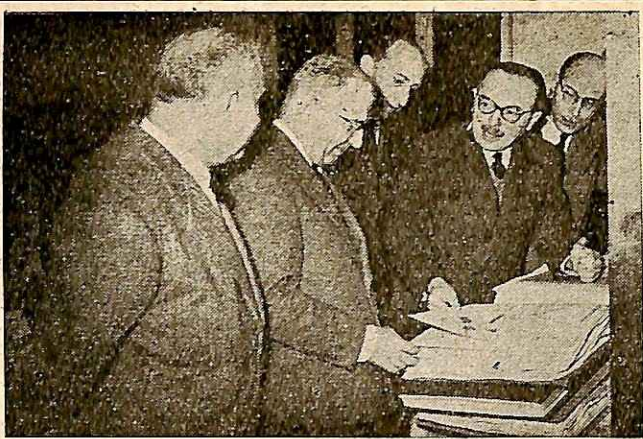
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1. Τρόχα

ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85

ΑΡΙΘ. 36199

Είς την έκθεσιν λευκωμάτων ο Υπ. Παιδείας κ. Καλλίας (δεύτερος εκ δεξιών) ἀριστερὰ αὐτοῦ ὁ κ. Καντάς, Ἀντιπρόεδρος Ε.Ε.Σ., καὶ δεξιὰ κατὰ σειρὰν ὁ κ. Μίνδλερ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ., ὁ κ. Ἀλιβιζάτος, Πρόεδρος Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ὁ κ. Παπαδόπουλος Γεν. Γραμ. Ε.Ε.Σ.Ν.

H. E. the Minister of Education Mr. C. Kalias at the school correspondence exhibition (second from right) Mr. Kantas, Vice President GRC (right) Mr. G. Mindler Gen. Secretary GRC, third from right, prof. A. Alibizatos, President GJRC and Mr. Papadopoulos.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΧΟΛ. ΕΤΟΥΣ 1952 - 53

—Τὴν 6ην Μαρτίου ἤνοιξε ἡ Ἐκθεσις Λευκωμάτων σχολικοῦ ἔτους 1952 - 53. Τοὺς παρισταμένους Ἐπιθεωρητὰς Μέσης καὶ Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως νύχα-ρίστησε ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀττικῆς κ. Μ. Τσαμαδὸς καὶ ὑπεγράμμισε τὴν συμβολὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὸν καταρτισμὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν τῶν θαυμασιῶν λευκωμάτων, τὰ ὁποῖα ὑποδοθηοὺν τὴν καλλιέργειαν τῆς διεθνούς φι-λίας καὶ καθιστοῦν περισσότερον γνωστὴν τὴν Ἑλλά-δα εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Μεθ' ὃ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Ἐκπαιδ. σύμβουλος καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Γεωργιού-τζος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν του διὰ τὴν ἀθροῦσιν συντελουμένην εἰς τὰ σχολεῖα ὑπὸ τὸν ὁμάδων τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἐπικοινωνητικὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία δίδει εἰς τοὺς μαθητὰς Ἐρυθροσταυρίτας τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐφαρμόσουν ὅσα διδάσκονται, συγχρόνως δὲ δημιουργεῖται, διὰ τῶν καταρτιζομένων λευκωμάτων, τὸ μέσον ἐπικοινωνίας μετὰ τοὺς συναδέλφους τῶν τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ προάγεται οὕτω τὸ πνεῦμα τῆς διε-θνούς φιλίας. Ἐν τέλει ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ σχολεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ἐκθεσιν, ὥστε οἱ μαθηταὶ τῶν νὰ ἀποκομίσουν τὰ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως μορφωτικὰ ὄφελῃ.

Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέφθη ὁ Υπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Καλλίας, ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Γεωργακόπουλος, μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Ε.Ε.Σ., μέλη τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ε.Ε.Σ.Ν. Ἀττι-κῆς, Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ μαθηταὶ Μ. καὶ Δ. Ἐκπαιδεύ-σεως Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ὡς καὶ ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινῶνίας καὶ παρεπιδημοῦντες ξένοι.

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἐκτεθέντων Λευκωμάτων ἐππο-ξένησεν εἰς πάντας ἀρίστην ἐντύπωσιν, ἐξετιμῆθη δὲ ἡ πλουσία συμμετοχὴ τῶν Σχολείων τῆς ὑπαίθρου.

Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ Ἐρυθροσταυρίται, εἰς τὴν ἐπι-μέλειαν τῶν ὁποίων ὀφείλεται ἡ ἐτοιμασία τῶν ὠραιο-τάτων Λευκωμάτων, θὰ δοκιμάσουν ἀσφαλῶς μεγάλην ἱκανοποίησιν ἐκ τῆς ἀπὸ 15)3)54 ἐπιστολῆς τοῦ κ. Υπουργοῦ, τὴν ὁποῖαν δημοσιεύομεν κατωτέρω καὶ ἐν φωτοτυπία παραπλευρῶς.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ πρόσφατος ἐπίσκεψίς μου εἰς τὴν ἐκθεσιν λευ-κωμάτων Σχολικῆς Ἀλληλογραφίας τῶν Ἑλλήνων Ἐ-ρυθροσταυριτῶν μοῦ ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπι-στῶσω ἀκόμη μίαν φορὰν τὸ ἐξάαιρετον περιεχόμενον αὐτῶν.

Ἄν δ' εἰς ἡμᾶς προξενῇ τοῦτο ἱκανοποιητικὴν ἐν-

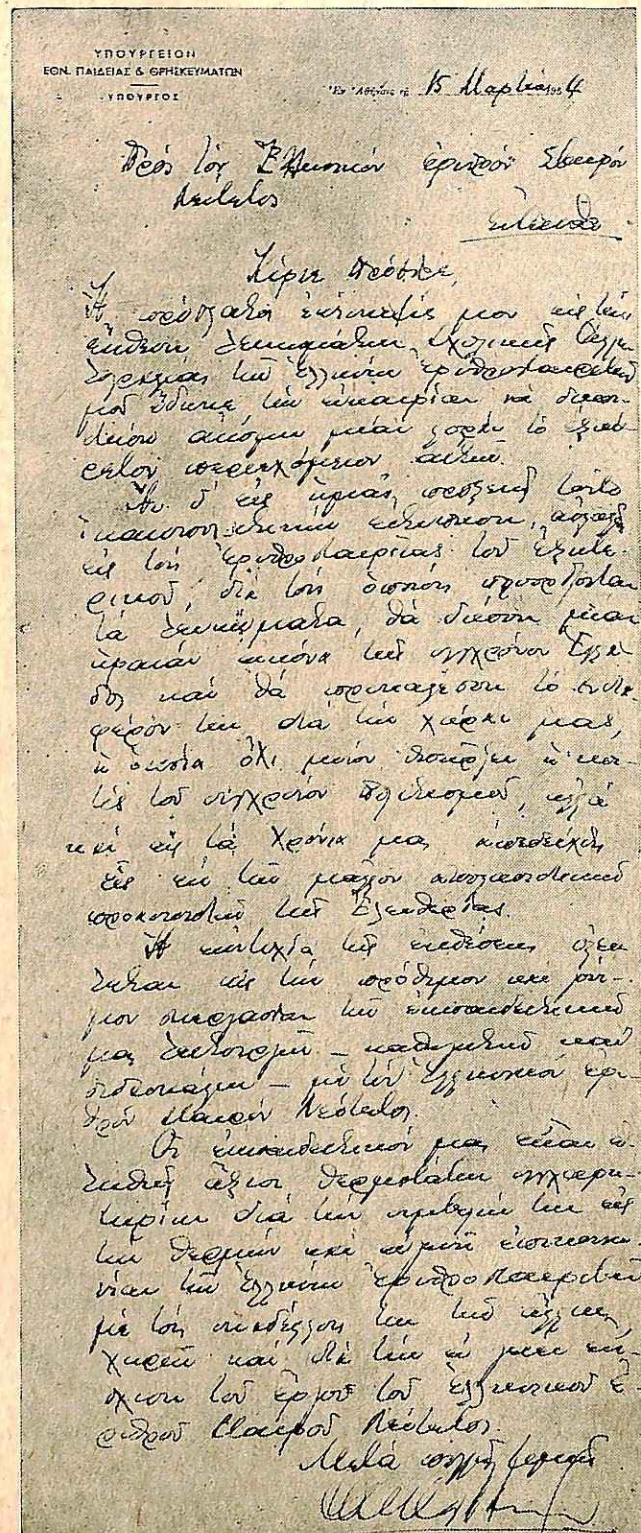
τύπωσιν, ἀσφαλῶς εἰς τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ τοὺς ὁποίους προορίζονται τὰ λευ-κώματα, θὰ δώσουν μίαν ὠραίαν εἰκόνα τῆς συγχρό-νου Ἑλλάδος καὶ θὰ προκαλέσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διὰ τὴν χώραν μας, ἡ ὁποία ὄχι μόνον ὑπῆρξεν ἡ κοι-τὶς τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ χρό-νια μας ἀπεδείχθη εἰς ἐκ τῶν μάλλον ἀποφασιστικῶν προασπιστῶν τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκθέσεως ὀφείλεται εἰς τὴν πρό-θυμον καὶ γόνιμον συνεργασίαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας λειτουργῶν — καθηγητῶν καὶ διδασκάλων — με-τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος.

Οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ μας εἶναι ἀληθῶς ἀξιοὶ θερμο-τάτων συγχαρητηρίων διὰ τὴν συμβολὴν τῶν εἰς τὴν θερμὴν καὶ εὐγενῆ ἐπικοινωνίαν τῶν Ἑλλήνων Ἐρυ-θροσταυριτῶν μετὰ τοὺς συναδέλφους τῶν τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ διὰ τὴν ἐν γένει εὐδόωσιν τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ

Γ. Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Γ'.

Τὸ πολιτιστικὸν μήνυμα τῶν Ἑλ-ληνικῶν ἀποικιῶν πρὸς τὴν μητρό-πολιν, εἶχε τὴν ἔννοιαν εὐγνώμονος προσφοράς θυγατρὸς πρὸς τὴν μη-τέρα. Θὰ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ συ-νοδεύῃ καὶ τὴν προσφορὰν αὐτὴν μία φράσις, ποὺ διευτυπώθῃ πολλοὺς αἰῶνας βραδύτερον : Ἡ χριστιανικὴ ρῆσις «τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσ-φέρωμεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα».

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐθνότης αἰσθάνεται πλέον ἀνεπτυγμένης καὶ συγκερο-τημένης τὰς πνευματικὰς τῆς δυνά-μεις. Τὸ πνεῦμα τῆς φυλῆς ἀρχίζει νὰ ἐπιχειρῇ, ἐπὶ μητροπολιτικῷ τῶ-ρα ἐδάφους, μεγαλειώδεις ἐξορμή-σεις. Ὁ Ζεὺς, ὁ θεὸς τοῦ αἵθριου οὐρανοῦ καὶ τοῦ καθαροῦ φωτὸς τῆς ἡμέρας, θερμαίνει καὶ ὑποκαίει τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν πολι-τισμὸν καὶ τὴν ἄνοδον.

Πλησιάζομεν εἰς τὰς ἀνατολὰς τοῦ Ε' αἰῶνος π. Χ. Εἶναι ὁ χρυσοῦς αἰὼν τοῦ μεγαλειώδους ἀποκορυφώ-ματος τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἀπογαίου τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος αὐ-τοῦ ἀπειλεῖ τὴν Ἑλλάδα ὁ πρῶτος μέγας κίνδυνος αὐτῆς ταύτης τῆς υπάρξεως τῆς. Ἐναντίον τῆς ἐκινή-θη ἡ μεγαλότερα δύναμις τοῦ τότε κόσμου μετὰ σκόπον τὴν ὑποδούλωσιν. Ὁ μέγας αὐτὸς ἐχθρὸς καὶ κίνδυ-νος ἦσαν οἱ Πέρσαι.

Κατὰ τὴν σύγκρουσιν τῶν δύο κόσμων εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μαρα-

θῶνος ἐθεμελίωσαν αἱ Ἀθηναὶ τὴν ἰδέαν περὶ τοῦ ἀκαταβλήτου τῆς Ἑλληνικῆς δυνάμεως. Δέκα ἔτη ἀρ-γότερον κατέδειξαν οἱ Σπαρτιάται τοῦ Λεωνίδου εἰς τὰς Θερμοπύλας τὸ πνεῦμα τῆς ἐθελουσίας, ποὺ κυ-ριαρχεῖ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων ὅταν ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ἐλευθε-ρίας.

Αἱ δύο αὐταὶ μάχαι εἶναι δυὸ ἀρ-χαῖα ἀθλήματα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀθλήματα ὅμως τὰ ὁποῖα ὑπερφα-λαγγίζουν κάθε ἐπιδίωξιν τοῦ ἀνθρώ-που καὶ κάθε φιλοδοξίαν ἐθνότητος μετὰ συνήθη πολιτισμὸν. Καὶ εἰς τὰς δυὸ αὐτὰς περιπτώσεις ἐπολέμησαν μετὰ ἀμετάσπαστον ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐ-πιτρέψουν εἰς τοὺς βαρβάρους νὰ καταστρέψουν τὸν πολιτισμὸν τῶν.

Μὲ πλήρη ἐπίγνωνσιν τῆς κατα-φανοῦς ὑπεροχῆς τοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ εἶχαν δημιουργήσει, ἡσθάνθησαν ὡς ἱερὰν τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπερα-σπίσεώς του. Δι' αὐτὸ ἐπολέμησαν χωρὶς νὰ ὑπολογίσουν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἀντιπάλων. Ὁ κόσμος ἔκτετε γνωρίζει τὰ δύο αὐ-τὰ πανένδοξα κατορθώματα καὶ ἐκ-πλήσσεται διὰ τὸ ἐπίτευγμα τῶν Μαραθονομάχων καὶ τὸν ἐνδοξον θά-νατον τῶν ὑπερασπιστῶν τῶν Θερ-μοπυλῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκπλήτ-τει καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ἀθανασία τῶν γεγονότων αὐτῶν εἶναι τὸ πνεῦ-μα τῶν πρωταγωνιστῶν, Ἀθηναίων ἐδῶ, Σπαρτιατῶν ἐκεῖ. Τὸ ἠθικὸν νό-ημα τῶν δύο ἀγώνων. Ἐκ τούτων

ὁ μὲν εἰς ὑπῆρξεν ἐπιτυχὴς χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἀποτρέψῃ ὀριστικῶς τὸν Περσικὸν κίνδυνον, ὁ δὲ ἄλλος τελεί-ως ἀπέλπις καὶ ἐκ τῶν προτέρων κα-ταδικασμένος εἰς ὀλικὴν ἀποτυχίαν. Τὰ δύο γεγονότα ἐπέζησαν εἰς τὴν μνήμην τῶν λαῶν ὄχι διὰ τὴν στρα-τιωτικὴν, ἀλλὰ διὰ τὴν πολιτιστικὴν τῶν σημασίαν.

Μαραθὼν καὶ Θερμοπύλαι εἶναι δύο σημεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου, εἰς τὰ ὁποῖα, διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν, ἐλευθεροὶ ἄν-θρωποι ἐδέχθησαν νὰ ἀποθάνουν ὑ-περαμυνόμενοι τῆς ἐλευθερίας, ὡς τοῦ εὐγενεστέρου ἀνθρωπίνου ἰδανι-κοῦ.

Οἱ μόχθοι τῶν πνευματικῶν ἀν-θρώπων τῆς Ἑλλάδος τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ ἱστορικοῦ βίου αὐτῆς εἴ-χον καρποφορήσει. Ὁ Ὀμηρὸς καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταὶ καὶ φιλόσοφοι τοῦ ἐβδόμου καὶ ἑκτοῦ αἰῶνος π.Χ. ἐξύ-ψωσαν ἐνωρὶς τὸ πνευματικὸν ἐπίπε-δον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὅταν διεφάνη ἡ Περσικὴ ἀπειλή, εἶχον πλήρως διαμορφωθῇ αἱ ἠθικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν τῆς. Ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς εἶχε προετοιμάσει τοὺς ὑπερμάχους του, ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευον εἰς αὐτὸν καὶ τὴν κοσμοϊστορικὴν ἀ-ποστολὴν του.

Ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ὁ ἐν Ἑλλάδι Πέρσης ἀρ-χιστράτηγος Μαρδόνιος ἐζήτησε νὰ (Συνέχεια εἰς σελ. 16)

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Προέδρου Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου εἰς τὴν Ἐκθεσιν Λευκωμάτων Σχο-λικῆς Ἀλληλογραφίας, ὁ ἐκπρόσωπος τῶν παρευ-ρεθέντων μετεκπαιδευομένων διδασκάλων κ. Πόπο-ρης προσεφώνησε τὸν κ. Πρόεδρον, νύχαρίστησε τοῦτον διὰ τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπι-δεικνύει πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς, ἐτόνισε τὴν σπου-δαίαν συμβολὴν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν τῶν ἔργων, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐξήρε τὴν σημασίαν τῶν Λευκωμάτων Σχολικῆς Ἀλληλογραφίας ὡς μέσου, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπικοινωνίας τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθρο-σταυριτῶν μετὰ τοὺς συναδέλφους τῶν τῶν ἄλλων χω-ρῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν διδασκομένων μαθημάτων.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀπαντῶν νύχαρίστησε τοὺς ἐκ-παιδευτικούς διὰ τὴν πρόθυμον καὶ γόνιμον συνε-ργασίαν τῶν εἰς τὴν εὐδόωσιν τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., ἐτόνισε πόσον ὑπερήφανοι πρέπει νὰ εἴμεθα, διότι τὸ πνεῦμα καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυ-ροῦ ἔχουν τὴν πηγὴν τῶν εἰς τὸν Ἑλληνοχριστιανι-κὸν πολιτισμὸν, ἐμνήσθη τῆς μετὰ τῶν ἐκπαιδευ-τικῶν καρποφόρου συνεργασίας του ὡς Υπουργοῦ Παιδείας καὶ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του, διότι οἱ Ἑλ-ληνες ἐκπαιδευτικοί, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν ὁ-ποίων καταρτίζονται τὰ ἀποστελλόμενα Λευκώματα πρὸς τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας τῶν ἄλλων χωρῶν, προσφέρουν εἰς μὲν τοὺς μαθητὰς τῶν μίαν ὥραν εὐκαιρίαν ἀναπτύξεως τῆς πρωτοβουλίας τῶν, ἥτις εὐτυχῶς πάντοτε ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν πνεῦ-μα, εἰς δὲ τὴν πατρίδα θετικὴν ὑπηρεσίαν, βοηθοῦ-ντες οὕτω εἰς τὸ νὰ γίνῃ καλλίτερον γνωστὴ ἡ σύγ-χρονος Ἑλλάς καὶ ἐτελειώσῃ μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι μὴ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον θὰ παρακολουθῇ τού-τους εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀποστολὴν τῶν.

Ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ἀριστερὰ τούτου ἡ κ. Ἑλ. Ποταμιάνου, Σύμβουλος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ. Παπαδόπουλος ἐν μέσῳ ἐκπαιδευ-τικῶν καὶ ἐρυθροσταυριτῶν εἰς τὴν ἐκθεσιν.

In the photo: the G.R.C. President Mr. C. Georgacopoulos, (mid- dle) Mrs. Hel. Potamianou, Member GJRC Committee (on his left) and beside Mr. Chr. Papadopoulos, among educators and Juniors looking at the portfolios.

ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΣΠ. ΜΠΑΡΤΣΟΚΑ, Παιδίατρος,
Δ/τού του Παιδιατρικού Τμήματος Εύαγγελισμού
ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ,
ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΝΑΚΩΜΗ ΕΓΚΑΙΡΟΥ ΕΓΧΕΙΡΗ-
ΣΕΩΣ ;

Α'.

Γενική είναι η συζήτηση, για την ανασυγκρότηση, ήθικη και υλική, και για την πυρετώδη εργασία, που χρειάζεται να οικοδομήσουμε τα ερείπια και—ακόμη—να προχωρήσουμε προς ένα καλύτερο Έλληνικό μέλλον. Τίποτε όμως δεν μπορεί να γίνει αν δεν βελτιώσουμε τους όρους της υγείας του λαού μας. Και άργίζει σιγά-σιγά να μας γίνεται συνειδητό, ότι η καλύτερη αυτή θα είναι το αποτέλεσμα όχι τόσο της κατασταλτικής αλλά της προληπτικής Ιατρικής, σύμφωνα με τη διδασκαλία του Πατρός της Ιατρικής, του Μεγάλου Ιπποκράτους. Όχι λοιπόν να πολεμούμε την αρρώστεια άμα εκδηλωθεί, αλλά να αγωνιζόμεθα πώς να μη εκδηλωθεί, ή τουλάχιστον, αν εκδηλωθεί να αποφύγουμε τα επακόλουθα, που είναι δυσαρκία να αποφευχθούν. "Ας δημιουργούμε τέτοιους όρους ζωής, ώστε κατ' αρχήν η αρρώστεια να μη βρίσκει έστιά.

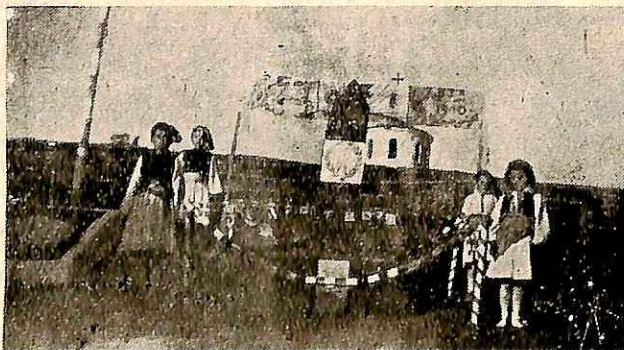
Το θέμα, που θα μας απασχολήσει, άνήκει και στην κατασταλτική και στην προληπτική Ιατρική. Στην κατασταλτική Ιατρική ανήκει, διότι οι συνήθειες συγγενείς ανωμαλίες, που θα αναφέρουμε και που παρατηρούνται κατά την γέννηση του βρέφους, πρέπει να χειρουργηθούν εγκαίρως, εις ώρισμένο χρονικό διάστημα. Αλλά και στην προληπτική Ιατρική ανήκουν οι ανωμαλίες αυτές, διότι αν δεν χειρουργηθούν, γίνονται άφορμες μεγάλου κακού, όπως θα ίδουν όσοι μας παρακολουθήσουν.

Τέτοιες ανωμαλίες είναι:

α) Συγγενείς καρδιοπάθειαι. Από το 1939 έχει πολύ προοδεύσει η χειρουργική θεραπεία τριών κυρίως νόσων της καρδιάς: του ανοικτού βοταλείου πόρου, της στενώσεως της πνευμονικής αρτηρίας και της στενώσεως της αόρτης. Δικαίως σήμερα θαυμάζονται οι έγχειρήσεις, που γίνονται στην καρδιά και στα μεγάλα αγγεία. Ο Blalock της Βαλτιμόρης το 1944 πρώτος εθεράπευσε χειρουργικώς τη συγγενή στένωση της πνευμονικής αρτηρίας. Η χειρουργική αυτή θεραπεία γίνεται με άριστα αποτελέσματα στα 75% των παιδιών, που είναι εκ γενετής κυανωτικά και παρουσιάζουν την τετραλογία του Fallor. Και η έγχειρσις αυτή, όπως και η ανάλογος και έξ ίσου επιτυχής έγχειρσις επί στενώσεως της αόρτης, που εκτελεί από το 1945 ο διάσημος Σουηδός χειρουργός Crafoord, πρέπει να γίνονται μεταξύ του 3—9 έτους. Άλλως τα παιδιά, πριν γίνουν 15 ετών, είναι καταδικασμένα να πεθάνουν. Στόν ανοικτό βοτάλειο πόρο πρέπει η έγχειρσις να γίνεται μετά το 8ον έτος, διότι μπορεί έως τότε να φραχθή αυτόματως.

(Συνεχίζεται)

Ε.Σ.Ν. μαθ. Δημ. Σχ. Μεσοκάμπου — Φλωρίνης εις το
κενοτάφιον, το οποίον κατασκεύασαν οι ίδιοι.
Juniors of Elem. Schol Mesocampos Florina at the
heroes'tomb which they erected.

ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΦΙΛΟ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Γραμμένο από ένα καλό φίλο των ερυθροσταυριτών

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

19ον

Τί χαρά, αλήθεια, να δούμε στη φιλία αυτό το θαύμα, το ξηρό δηλ. και μαραμένο δένδρο της φιλίας, που το κλαίσαμε για χαμένο, να το δούμε να ξαναζήσει, ξεπετώντας φυλλαράκια και μικροβλαστούς!

Όταν η στάσις ενός από τους πρώην φίλους ήταν άφορη με όλη την κακία του άλλου, ή φιλία αρχίζει τότε, καμιά φορά, να ξαναζωντανεύει αυτόματα. Μια γλυκιά ενθύμησης του παλιού καλού καιρού των έγκαρδιών σχέσεων, μια ανάμνησις του παλιού αλληλοσεβασμού και της παληάς αγάπης, μια λύπη για ό,τι κακό ασυλλόγιστα έγινε, μια τύψις έσωτερική για την άδικία, που κάναμε και την πικρία, που προκαλέσαμε και πρό παντός μια βαθύτερη λύπη για το κενό, που δημιουργήθηκε μέσα μας, που καμιά φορά δεν μπόρεσε να το συμπληρώσει, γιατί νεις άλλος δεν στάθηκε τόσο κοντά μας όσο ο παλιός καλός φίλος μας, που τον χάσαμε από άνοητη μικροψυχία μας. Όλα αυτά αρχίζουν κάποτε να δημιουργούν μέσα μας μια άνεκδήλωτη, για την ύπερφηφάνειά μας, μα αληθινή λύπη και μετάνοια για ό,τι έγινε έξ αιτίας μας και μας σπρώχνουν με μια άκατανίκητη δύναμη στην απόφασι να διορθώσουμε ό,τι κακό κάμαμε. Μα πώς; Αυτό είναι πολύ δύσκολο! Πώς να αρχίσουμε; Γιατί φοβόμαστε μη βρεθούμε, και δικαιολογημένα, αφού τόσο ασυλλόγιστα τον πληρώσαμε, μπροστά σε άρνησι, μήπως ο πρώην φίλος μας θελήσει να μας πληρώσει τώρα με ταπεινώσι και περιφρόνησι και αποκρούση την προσφορά της φιλίας μας. Τέτοιος όμως φόβος δεν πρέπει να υπάρχει, γιατί ο καλός φίλος αισθάνεται λύπη για το χάσιμο του κακού φίλου. Θα άνοιξη την αγκαλιά του για να δεχθή το χαμένο φίλο του με την ελπίδα πως δεν θα τον ξαναχάσει πιά.

Τότε τί χαρά και για τους δυο που ξαναβρέθηκαν! Αρχίζουν από την αρχή την ωραία ζωή της φιλίας. Η νέα άνθισις του δέντρου της ζωής είναι πιο ωραία και πιο δυνατή από την πρώτη και αυτή η περίοδος της νέας φιλίας είναι πολύ πιο όμορφη και πολύ πιο αποδοτική από την πρώτη, γιατί ο καθένας βιάζεται να διορθώσει ό,τι καταστράφηκε και να συμπληρώσει ό,τι χάθηκε.

Ευλογημένη είναι εκείνη η στιγμή, που ξαναζωντανεύει η φιλία και ξαναρχίζει έτσι η ζωή. Γιατί κι' αυτός ο θάνατος, που είναι πάντα μπροστά μας, φαίνεται πιο μαλακός, όταν ξέρουμε πως έχουμε πολύ κοντά μας και πλάι μας τον άνθρωπο της καρδιάς μας.

Μα πώς θα γίνει αυτό το θαύμα; Μόνον αν έχη μείνη μέσα στην ψυχή κάποια σπίθα αγάπης και σεβασμού και εκτίμησεως στον πρώην φίλο και κάποια σπίθα τύψεως και λύπης για το κακό, που του κάμαμε, αν μάλιστα αυτός ήταν όπως είπαμε ανώτερος και άφορος άνθρωπος. Έτσι επιζητεί κανείς την ευκαιρία να πλησιάσει και μόνο μένει το δύσκολο σημείο της πρώτης επαφής, που έχει μέσα του τη δυσκολία του φόβου της ταπεινώσεως! Θα δεχθή ο πρώην φίλος μου, αν μάλιστα με δική του άφογο στάσι έγω του έκαμα κακό και φέρθηκα άσχημα, να με ξαναπάρη κοντά του χωρίς να με ταπεινώσει; Αν ή παληά φιλία ήταν αληθινή, ή αγκαλιά θα ξανανοίξη με τη γνωστή παληά αγάπη και ούτε λύπη, ούτε οίκτος ούτε ταπεινώσις θα φανερωθούν για ό,τι έγινε. Χαρά άνείπωτη θα εκδηλωθή μέσα στίς δυο ψυχές, που ξαναβρέθηκαν, που δεν άφινει χώρο για άλλο αίσθημα και σκέψι.

(Συνεχίζεται)

Α. Σ. Α.

ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΩΔΕ ΑΛΛ' ΗΓΕΡΘΗ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/ντού της Έθνικής Βιβλιοθήκης

Όπως οι άρχαίοι μας πρόγονοι έπλεαν «θεωροί» εις την ιεράν Δήλον ή έπορεύοντο εις τους Δελφούς,, όπως οι Χριστιανοί πηγαίνονεν εις την Αγίαν Γήν της Παλαιστίνης, —προσερχόμεθα και ήμεις πιστοί προσκυνητάι την νύκτα της 10ης προς την 11ην Άπριλίου εις την ιεράν πόλιν, το Μεσολόγγι, την 'Ιερουσαλήμ, όπως όρθα ώνομάσθη, της Έλληνικής έλευθερίας. Ρητορεύματα, ύμνητικά του γεγονότος, ήκούσθησαν και άκούονται πολλά. Άλλά κανέν ρητορέμα, καμμία ιστορία δεν ήμπορεί να μάς δείξη

αίχμαλωτίσαντες οι ώμότατοι και άπηνείς βάρβαροι κατεδίκασαν εις τοιοῦτον σκληρότατον θάνατον και έστησαν ενώπιον των κανονοστασίων των ως τρόπαια της άπανθρωπίας των. Ασεδέστατον γένος! Έως πότε θέλουν πατεί οι μαιφόνιοι πόδες σας το έδαφος μας και έως πότε θέλετε εύχαριστεί τα θηριωδέστατα πάθη σας τόσοσ ανηλεύς, έν ώ ό Έλληνες όσους άπό σας συλλαμβάνουν τους περιποιούνται μ' όλην την φιλανθρωπίαν και τους περιθάλλουν

τύχην των έξ χιλιάδων αίχμαλτών ποίος θα παρακολουθήση; Άς έρωτήσωμεν σχετικώς τον Αύστριακόν διπλωμάτην και ιστορικόν Πρόκες-Όστεν, ό όποιος δύο έτη άργότερα ειδεν εις την Αφρικήν, εις τα βάθη της Νουβίας να πωλήται άντί τριών πουγγίων ή ωραία Μεσολογγίσις. Άλίμονο! Υπήρξαν εύτυχείς ή ωραία μνηστή του Χεινοπάρου και ή νεαρά σύζυγος του Πετροφίλη; Έδέχθησαν έκούσιως τον θάνατον, ή πρώτη άπό τον μνηστήρα, ή δεύτερα άπό τον σύζυγον—διά να μη πέσουν εις των βαρβάρων τας χείρας. «Έν Ναυπλίω, τον Μάιον του 1826, οι στρατηγοί του Μεσολογγίου ήσαν συνηγμένοι, ένώ δε έν τη όμηγύρει αυτή καθήμενος έδεύονεν τας όψεις των νέων ήρώων του Τρωϊκού πολέμου. Ο Νότης Βότσαρης ύπήρχεν ό Αγαμέμνων, ό Κίττος Τζαβέλας ό Αχιλλεύς, ό γέρον Φωτομάρας ό Νέστωρ, ό Γεώργιος Κίττος ό 'Ιδομενεύς»,—γράφει ό ποιητής και αγωνιστής Παναγιώτης Σούτσος, νοσταλγός των άρχαίων αναμνήσεων, όπως όλοι οι τότε Έλληνες, άπαιδευτοι και πεπαιδευμένοι. Και συνεχίζει: «Πρός έπίσκεψιν αυτών ήλθον κατ' αρχάς ό Γεώργιος Καραϊσκάκης, ό Νικήτας Τουρκοφάγος, ό Θεόδωρος Γρίβας, ό Άνδρέας 'Ισκου, και κατόπιν ήλθεν ό Άνδρέας Μιαούλης, ό Άνδρέας Λόντος, ό 'Ιωάννης Κωλέτης, ό Γεώργιος Αϊνιάν. Ο Νότης Βότσαρης τότε, δακτυλοδεικτών τον ίατρον Στεφανίτην, ειπεν:

—'Ιδού ό αξιώτερος όλων! Αυτός έκαμε όσα δεν έκάμαμεν ήμεις όλοι. Έπολέμει και ίάτρευε». * * * Έπιφανής ξένος έχαρακτήρισε την άμυναν και την έξοδον του Μεσολογγίου ως το ώραιότατον παράδειγμα, που ή φιλοπατρία και το θάρρος προσέφεραν ποτέ εις την οίκουμένην. «Η άμυνα του Μεσολογγίου θα κινη δια παντός την συμπάθειαν παντός έλευθέρου ανθρώπου πάσης χώρας έφ' όσον ή Έλληνική (Συνέχεια εις σελ. 19)

Από το τελευταίο ποίημα του Λόρδου Βύρωνος
που έγραψε στίς 22 'Ιανουαρίου 1824, στο Μεσολόγγι.

Εύπνα! ή Έλλάς έξύπνησε—ξύπνα, ώ ψυχή καί σύ,
Στοχάσου μιάς αθάνατης γενιάς πώς εισαι θρέμμα,
Και στην καρδιά σου νιώθοντας να ζωντανεύη το αίμα
χτύπα μ' άνδρεία περισσή.

Αϊ τί, τα νιάτα σου, άφοι κλαίς, τί θέλεις τη ζωή;
έδώ είν' ή γή, που καρτερούν θάνατοι τιμημένοι,
Καλλίτερο που θε να δρής, ή μάχη σε προσμένει,
Δός της την ύστερη πνοή.

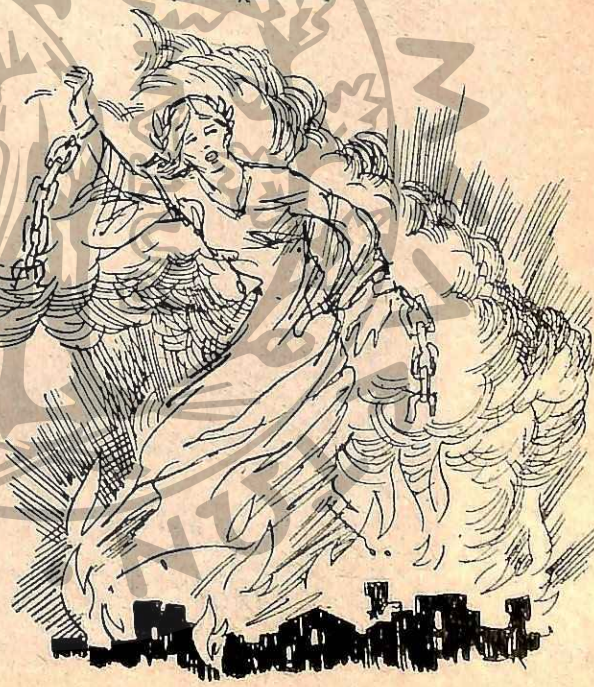
την θείαν μεγαλειότητα του Μεσολογγίου, όσον αι πρώται πηγαί,— και καμμία μεταγενεστέρα περιγραφή δεν είναι ικανή να μάς συγκινήσει όσον των συγχρόνων αι άφηγήσεις. Μόνον ή έπαφη προς τας άμέσους μαρτυρίας της Ανδρείας Ψυχής των πολιορκημένων θα προβάλλη ενώπιόν μας την Άρετήν των—χαριν της όποιας έζησαν, έπολέμησαν, έμαρτύρησαν και άπέθαναν—την αιώνιαν Έλληνικήν Φιλοτιμίαν, την όποιαν τρυφερά έμελώδησεν ό Άριστοτέλης: «Σας πέρι, παρθένε, μορφάς και θανείν ζαλωτός έν Έλλάδι πότμος»,—είναι ζηλευτός ό θάνατος στην Έλλάδα για σένα!

Εις το ήμερολόγιον της πολιορκίας το δημοσιευόμενον εις τα «Έλληνικά Χρονικά», την έφημερίδα που έξέδιδε μέσα εις το πολιορκημένον Μεσολόγγι ό έπιφανής Έλβετός φιλέλληνας Ιατρός Μάγερ, παρελαύνουν ξηρά και έπιγραμμатικά με το λιτόν και άπείριστον ύφος της χρονογραφίας σκηναι τραγικού μεγαλείου. Είναι οι καθημερινοί άπολογισμοί των θανάτων και των φόνων, της πείνης και των άσθενειών, της πείρας και της γενναιότητος των πολεμιστών, των γερόντων, των γυναικών, των άθώων παιδιών, του ένδόξου κλήρου — των «Έλευθέρων Πολιορκημένων», όπως τους ώραματίσθη ό Σολωμός. Άντιγράφονεν κανονοστασίον ειδομεν σήμερα ένα ιερέα, δύο γυναίκας και τινας άνδρας και παιδιάς σουβλισμένους, τους όποιους

ως έαυτούς! Δεν θέλει έκραγή άραγε ή θεία δίκη επί τας κεφαλάς σας;...».

Γράφει εις τα Άπομνημονεύματά του ό διαπρεπής Χιμαριώτης στρατιωτικός Σπυρομήλιος, αυτόπτης των τραγικών στιγμών: «...Έν τοσούτω έντός της πόλεως ό πόλεμος διήρκεσε τρεις ήμέρας. Έπολέμουν εις τα όσπίτια έως ότου είχαν πολεμοφόδια και όταν τα έτελείωναν έιδον πύρ εις το όσπίτιον και έκαίοντο. Ο Χρήστος Καψάλης έδγαλε τας γυναίκας εις τα παραθύρα δια να τας ιδώσιν οι έχθροι και έκ τούτων να παρακινηθώσι να έμβουν εις το όσπίτιον. Άφησεν ούτως, ώστε έσυνάχθησαν πλήθος έχθρών, και τότε έδωσε πύρ εις την πυριτυθήκην, όπου ήσαν τεσσαράκοντα κιβώτια πυρίτιδος, και ούτως άπέθανεν ένδόξως και αυτός και έσωσεν άπό την αίχμαλωσίαν και την άτιμίαν τσας ψυχάς συνεπιφέρων τον θάνατον και εις πλήθος έχθρών».

Το θέαμα της θηριώδους και άπανθρώπου σφαγής των συλληφθέντων χιλιάδων γυναικοπαίδων είχε την άυτοχήν να παρακολουθήση την έπομένην της Αύστρίας εις τας Παρτς άβδας Δόν Μικαρέλλι. Καί άπληρίθη μεν ό πανασπίτατος εις την έκθεσίν του τους άπό δώδεκα έτών και άνω θανατωθέντας άρρενας και τας τρεις χιλιάδας και έκατόν ζεύγη ώτων που άπεκεφάλισαν εις την Κωνσταντινούπολιν. Άλλά την

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΣΠ. ΔΟΞΙΑΔΗ, Ύφηγγοτὸ Παιδιατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

5. Ὁ μύθος τοῦ ξυπνητήριου. Ἐδῶσα τὸ ὄνομα αὐτὸ στὴ γνώμη, ποὺ ἐπικρατεῖ, ὅτι τὰ μωρὰ ἀπὸ τὴ μέρα, ποὺ γεννιοῦνται πρέπει νὰ ὑποταχθοῦν σὲ ἕνα αὐστηρότατο ὥρολόιο πρόγραμμα διατροφῆς, διότι ἄλλιῶς θὰ πάθουν ὅλων τῶν εἰδῶν τὶς διαταραχές. Ἀπὸ τὶς 6 τὸ πρωὶ κάθε τρεῖς ἀκριβῶς ὥρες μέχρι τὶς 9 τὸ βράδυ ἡ κάθε τέσσαρες ὥρες μέχρι τὶς 10 τὸ βράδυ καὶ ἔπειτα τίποτε ἐπὶ ἑννέα ἢ ὀκτὼ ὥρες, ὡς τὶς 6 πάλι τὸ πρωὶ. Τὸ μωρὸ δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ φάῃ ἂν πεινάσῃ πρὶν τῆς ὥρας του, οὔτε νὰ ἀρνηθῇ τὸ φαγητὸ του ἂν στὶς τρεῖς ὥρες πᾶν κοιμάται ἀκόμη καὶ δὲν ἔχει πεινάσει. Ἐπίσης δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ φάῃ τὴ νύκτα ἐπὶ 8 ἢ 9 ὥρες ἔστω κι ἂν τὸ στομάχι του, ποὺ γεμίζει τακτικὰ τὴν ἡμέρα δὲν κατὰλαβε ἀκόμη τὴ διαφορά μέρους καὶ νύκτας. Εἶναι δηλαδὴ σὰν νὰ νομίζωμε ὅτι τὸ κακόμοιρο τὸ μωρὸ ἔχει μέσα στοῦ στομάχου του ἕνα ξυπνητήρι, ποὺ εἶναι κουδισμένο γιὰ νὰ χτυπάῃ μόνο τὴ μέρα κάθε τρεῖς ἢ τέσσαρες ὥρες ἀκριβῶς. Καὶ ξυπνητὴρι ὑπάσχει μὲν, δηλαδὴ ἡ πείνα τοῦ μωροῦ, δὲν εἶναι ὅμως κουδισμένο σύμφωνα μὲ τὶς δικές μας ἀντιλήψεις, ἀλλὰ ὑπακούει σὲ δικούς του νόμους. Σὲ μερικά μωρὰ συμβαίνει νὰ συμπίπτουν οἱ ὥρες ποὺ κτυπάει τὸ δικό τους τὸ ξυπνητήρι, μὲ τὶς ὥρες, ποὺ νομίζει ἡ ποὺ ἔχει διδαχθῇ ἡ μητέρα του, ὅτι πρέπει νὰ τρώῃ καὶ ἔτσι καμμιὰ δυσκολία δὲν παρουσιάζεται. Σὲ πολλὰ ὅμως μωρὰ αὐτὸ δὲν συμβαίνει. Εἴτε τὸ μωρὸ ξυπνάει πρὶν τῆς ὥρας, ποὺ ἡ μητέρα του νομίζει ὅτι πρέπει νὰ τὸ θηλάσῃ καὶ χαλάει τὸν κόσμον μὲ τὶς σπαρρακτικές του κραυγὰς ἐπὶ μισὴ ὥρα ἢ καὶ μὴ ὥρα καὶ φθάνει στὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ νευριασμένο,

κουρασμένο καὶ φοβερὰ πεινασμένο· εἴτε πάλι δὲν ἔχει πεινάσει ἀκόμη καὶ κοιμάται μακαρίως καὶ τὸ ξυπνοῦν νὰ τὸ ταΐσουν· αὐτὸ τρώει ἀνόμενα καὶ σὲ λίγη ὥρα πεινάει καὶ πάλι.

Τὴ νύκτα πάλι, ἰδίως στὶς πρώτες ἑβδομάδες τῆς ζωῆς, τὸ μωρὸ ξυπνάει ἀπὸ πείνα καὶ κλαίει. Μπορεῖ νὰ καθουχάσῃ μὲ λίγο χαμομήλι ἢ μὲ περπάτημα στὰ χέρια ἀλλὰ ὄχι γιὰ πολὺ. Ξαναρχίζει τὰ κλάματα καὶ ἂν ἡ πείνα του δὲν ἱκανοποιηθῇ μπορεῖ νὰ κλαίῃ ἐπὶ ὥρες κρατώντας ἀγρυπνὸν ὅλο τὸ σπίτι. Ἐτσι φθάνει τὸ πρωὶ καὶ ἀρχίζει ἡ μέρα μὲ ἕνα μωρὸ φοβερὰ πεινασμένο καὶ κουρασμένο καὶ μὴ μὴτέρα ἐκνευρισμένη καὶ ἐαγρυπνισμένη.

Αὐτὰ καὶ διάφορα ἄλλα, ποὺ, ἐπειδὴ εἶναι στενὰ ἱατρικά, δὲν ἀνέφερα, εἶναι τὰ κακὰ τῆς ἀπόλυτης αὐστηρότητος στὶς ὥρες τοῦ φαγητοῦ τῶν μικρῶν μωρῶν, δηλαδὴ τοῦ πρώτου τριμήνου.

Θὰ μὲ ρωτήσετε, βέβαια, τί νομίζω ἐγὼ πῶς πρέπει νὰ γίνεται καὶ τί συμβουλεύω σὰν παιδίατρος τὶς μητέρες νὰ κάνουν. Μήπως νὰ θηλάζουν τὰ μωρὰ τους κάθε μισὴ ὥρα ἢ νὰ τὰ ἔχουν πλάι τους ὅλη νύκτα καὶ κάθε τόσο νὰ τὰ βάζουν στοῦ στήθους; Ὁχι, βέβαια! Αὐτὸ θὰ ἦταν ἕξ ἴσου ἄσχημο ὅπως καὶ ἡ ἀπόλυτη αὐστηρότης. Ἀπλῶς συμβουλεύω ἀντὶ νὰ πηγαίνωμε ἐναντίον στὴ Φύσι καὶ νὰ θέλωμε νὰ ἐπιβάλωμε κατὰ ἐντελῶς τεχνητὸ, νὰ σεβασθοῦμε τὴν Φύσι καὶ νὰ ἐργασθοῦμε μαζί της γιὰ νὰ ρυθμίσωμε τὴ διατροφή τοῦ μωροῦ. Συνιστῶ μὲ ἄλλα λόγια, μιὰ ἐλαστικότητα στοῦ πρόγραμματος, ἐλαστικότητα ποὺ θὰ ἐπιτρέψῃ στὴ μητέρα νὰ προσαρμόσῃ τὸ πρόγραμμα στὶς ἀνάγκες τοῦ μωροῦ καὶ ὄχι νὰ προσπαθῇ

στὴ νὰ πειθαρχήσῃ τὶς ἀνάγκες τοῦ μωροῦ σὲ ἕνα τεχνητὸ πρόγραμμα. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ μωρὸ στοῦς πρώτους 2—3 μῆνες θὰ φάῃ καὶ στὶς δυόμισι ὥρες, ὅταν πεινάσῃ, ἀλλὰ καὶ στὶς τέσσαρες ὅταν κοιμάται. Ἐπίσης σημαίνει ὅτι ἂν τὴν νύκτα ξυπνήσῃ καὶ κλαίῃ ἀπὸ πείνα θὰ φάῃ ἀντὶ νὰ περιμένῃ τὸ πρωὶ.

Αὐτὸ τὸ σύστημα ὅμως τῆς ἐλαστικότητος ἔχει πολὺ κατηγορηθῇ. Τοῦ βοσκοῦν διάφορα μειονεκτήματα: Λένε ὅτι, ἂν στὴν ἀρχὴ ἐπιτραπῇ θηλασμός τῇ νύκτα, τὸ μωρὸ θὰ κακοσυνηθῇ καὶ θὰ θέλῃ πάντα φαγετὸ στὴ μέση τῆς νύκτας. Αὐτὴ τὴν κατηγορίαν μποροῦν νὰ τὴν κάνουν μόνον ἐκεῖνοι ποὺ ποτὲ δὲν δοκίμασαν τὸ σύστημα αὐτό. Γιατὶ ὅσοι τὸ δοκίμασαν ξέρουν πολὺ καλά ὅτι τὰ μωρὰ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου μηνὸς σταματοῦν μόνα τους νὰ ξυπνοῦν ἀπὸ πείνα τὴν νύκτα. Ἐπειτα λένε ὅτι τὰ μωρὰ δὲν μπαίνουν σὲ τάξι καὶ πειθαρχία. Νομίζω ὅμως ὅτι σὲ ὅλες τῆς ἡλικίας πολὺ πιδ εὐκολα μπαίνει σὲ τάξι καὶ ἀποκτὰ καλὲς συνήθειες ἕνας ἄνθρωπος, τοῦ ὁποῦ ἱκανοποιοῦνται οἱ βασικὲς ἀνάγκες παρὰ ἕνας νευριασμένος ποὺ ὅλο σίσθάνεται πῶς κατὰ τοῦ λείπει.

Ἄλλοι τέλος λένε ὅτι τὸ μωρὸ δὲν πρέπει νὰ θηλάξῃ τὴ νύκτα γιατί κι αὐτὸ κι ἡ μητέρα χρειάζονται ἡσυχία. Συμφωνῶ ἀπόλυτα. Ἀλλὰ στὰ περισσότερα μωρὰ τὸ ταχύτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον μέσον γιὰ νὰ ἡσυχάσουν εἶναι νὰ φάν ὅταν κλαῖν ἀπὸ πείνα. Ἀλλιῶς λίγα ἡσυχάζουν μὲ ἄλλα μέσα. Καὶ γιὰ ὅσα δὲν ἡσυχάζουν τί εἶδους ἀνάπαυσι εἶναι γιὰ τὸ μωρὸ νὰ κλαίῃ ἐπὶ ὥρες καὶ γιὰ τὴν μητέρα νὰ τὸ ἀκούῃ νὰ κλαίῃ καὶ νὰ μὴν κοιμάται καὶ ἡ ἴδια.

Ἀπὸ τὴν ἐπιτυχή συγκέντρωση τῶν διηγητῶν τῆς Β' Περιφ. Ἀθηνῶν τῆς 8ης Φεβρουαρίου ἐ. ε. κατὰ τὴν ὁποῖαν ὡμίλησεν ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Ἡλ. Βασιλείου καὶ ὁ διηγητὴς κ. Κουλούρης περὶ τῆς σχολικῆς ποιήσεως καὶ ἄλλων εκπαιδευτικῶν ζητημάτων. Εἰς αὐτὴν παρέστη ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Παπαδόπουλος, ὁστις καὶ εἰσηγήθη σχετικῶς μὲ τὴν καλλιτέραν ἀπόδοσιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως εἰς τὰ Σχολεῖα.

From the meeting of the Educators, 2nd district Athens at which the School Inspector Mr. Vassiliou and the teacher Mr. Coulouris spoke about School poetry and other educational subjects and the Gen. Secretary G.J.R.C. Mr. Chr. Papadopoulos about development of JRC activity in Schools.

ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 7 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΓΗ!

Λ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ—ΚΑΛΙΝΣΚΗ

Ύστερα ἀπὸ χρόνων ἄκαρπες προσπάθειες ἔλαβε μιὰ μέρα ὁ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Δ.Ε.Σ. τῆς Ἑλλάδος τὸ χαρμόσυνο μήνυμα ὅτι ἡ Οὐγγαρία θὰ ἀποδώσῃ ὠρισμένο ἀριθμὸ τῶν ἀπαχθέντων ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς Ἑλλήνων.

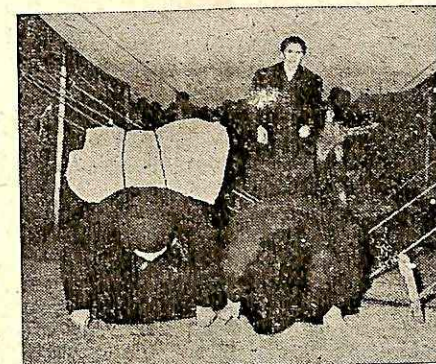
Ὁ Ἑλληνικὸς ἐρυθρὸς Σταυρὸς μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα ἔστειλε ἀντιπροσώπους του στὴν Αὐστρία καὶ συνεργεῖα ἱατρῶν καὶ ἀδελφῶν γιὰ τὴν παραλαβὴ τῶν.

Κάπου στὰ Αὐστρουγγρικά σύνορα περιμένουν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Δ.Ε.Σ. καὶ τοῦ Ε.Ε.Σ. δύο μακρύτατοι συρμοί. Μέσα ἐκεῖ καρτεροῦν ἀνυπόμονα 1231 ἀπαχθέντες ὁμηροί, σχεδὸν ὅλοι ἡπειρώτες καὶ Μακεδόνες καὶ μέσα στὴ σκοτεινὴ παγωμένη νύκτα, τὰ μεσάνυχτα ἀκριβῶς, ὑπογράφονται τὰ πρωτόκολλα παραδόσεως.

Ἀμέσως, μὲ τὴν τελευταία πενιὰ, ξεκινοῦν βιαστικὰ τὰ δύο τραίνα γιὰ νὰ σταματήσουν μερικὰ χιλιόμετρα πρὸ πέρα, ὅπου περιμένουν οἱ ὑπόλοιποι Ἕλληνες γιανοῦ καὶ ἀδελφές καὶ τὰ 49 μέλη τοῦ Αὐστριακοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀναλάβει τὴν τροφοδοσίαν καὶ ἱατρικὴ περίθαλψιν τῶν ἐπαναπατριζομένων μέχρι Βενετίας. Ἐκεῖ γίνεται ἡ πρώτη ξενόιασθη ἐπαφὴ τῶν μελῶν τοῦ Ε.Ε.Σ., ποὺ μὲ κόπο συγκροτοῦν τὰ δάκρυά τους καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ποὺ ἔζησαν ἑπτὰ χρόνια μακριὰ ἀπὸ τὸν

θατὲ τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν. Τὶς ἀγκαλιάζουν, τὶς φιλοῦν, δὲν χορταίνονται νὰ τὶς βλέπουν, νὰ τὶς μιλοῦν.

Οἱ περισσότεροι ἐπαναπατριζόμενοι εἶναι γυναῖκες καὶ παιδιὰ, ποὺ οἱ ἄντρες, πατέρες ἢ ἀδελφοὶ τους ἦταν στρατιῶτες τὸν καιρὸ τῆς ἀπαγωγῆς καὶ γι' αὐτὸ οἱ κομμουνιστὰς, πῆραν γιὰ ἐκδίκησι τὰ γυναικίκοιδα αὐτά. Πολλὲς πολὺ ἡλικιωμένες, οἱ περισσότερες μεσήλικες, νέες κοπέλλες, πολὺ ὀλιγώτερες. Παιδιὰ κάτω τῶν 14 ἐτῶν εἶναι 399. Ἀγόρια μετὰ 14 καὶ 25 ἐλάχιστα, ἀκόμη λιγώτεροι εἶναι οἱ νέοι ἄνδρες, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους 3 εἶναι φυματικοί, 2 ἀνάπηροι ἀπὸ πολυμυελίτιδα. Κλαίοντες διηγοῦνται πολλὲς γυναῖκες ὅτι τὴν τελευταία στιγμὴ κράτησαν

Δύο ἀπὸ τὰς ὁμήρους φιλοῦν τὸ χῶμα τῆς γενετείρας τῶν.

τῆς μιᾶς τὸ παιδί, τῆς ἄλλης τὸ ἐγγόνι, τῆς τρίτης τὸν ἀδελφὸ. Βέβαια ὑπάρχουν καὶ ἐξαιρέσεις, ποὺ τοὺς ἀφῆσαν ὅλους νὰ φύγουν — ἡ καὶ κανένα!

Σ' ἕνα διαμέρισμα εἶναι ἕνας σαρανταπεντάρης μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ τρία του κοριτσάκια, ποὺ γεννήθηκαν στὴν ξενιτιά. Εἶναι καὶ

τὰ τρία ἀβάπτιστα, γιατί οἱ γονεῖς τοὺς περίμεναν τὴν εὐλογημένη μέρα, ποὺ θὰ τὰ βάπτιζε Ἑλλην παπᾶς, σὲ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, στὰ ἀγαπημένα Ἑλληνικά χῶματα.

Σ' ἕνα ἄλλο διαμέρισμα εἶναι κατὰκοιτὴ μιὰ κοπελλίτσα 15 ἐτῶν, ἡ Σπυριδούλα Τρίχα. Εἶναι βαρεῖα

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μίνδλερ, ὁ ὁποῖος ἡγήτο τῆς ἀποστολῆς διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐπαναπατριζομένων ὁμηρῶν, ὁμιλεῖ μὲ ἕνα ἐκ τούτων, κατὰ τὴν στιγμὴν ἐπιβίβασεως τῶν εἰς Βενετίαν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Μιαούλης» τὸ ὁποῖον διακρίνεται εἰς τὸ βάθος.

The Gen. Secretary G.R.C. Mr. G. Mindler Head of the mission for the repatriated Greek hostages, talking with a hostage, in Venice, before their embarkation on s/s «Miaoulis» seen in background.

ἄρρωστη. Ἐχει καρδιακὴ ἀνεπάρκεια καὶ οἶδημα τοῦ πνεύμονος. Ἡ δυστυχισμένη μάνα τῆς μᾶς λέει μὲ δάκρυα στὰ μάτια: «Ξαίρω ὅτι δὲν ἔχει ζωὴ, μὰ νὰ πεθάνῃ στὴν Ἑλλάδα νὰ τὴν ξαναδῇ μιὰ φορὰ ἀκόμη ζωντανὴ ὁ πατέρας της».

Σ' ὅλο τὸ διάστημα τοῦ ταξιδιοῦ οἱ Ἕλληνες γιανοῦ καὶ οἱ Ἑλληνίδες ἀδελφές προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ σκορπίσουν στοὺς ἐπαναπατριζομένους τὸ γέλιο καὶ τὴ χαρὰ, ποὺ ἔχασαν τόσα χρόνια.

(Συνέχεια εἰς σελ. 22)

Συγκινητικὴ σκηνὴ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν ὁμηρῶν εἰς Ἡγουμένιτσα. Picture taken during the arrival of the hostages at Egumenitsa.

Ἀδελφοὶ Ε.Ε.Σ. μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν δ. Αθ. Μεσολωρὰ, Γεν. Ἐπιθεωρητὴριαν Ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ. (5ῃν ἐξ ἀριστερῶν) ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐπαναπατριζομένων 1231 ὁμηρῶν.

G R C nurses with Miss Ath. Messolora, Gen. Inspector Ε.Ε.Σ. (5th from left) before their departure to receive the repatriated greek hostages.

τόπο τους, μακριὰ ἀπὸ τοὺς δικούς τους, τραγικὰ θύματα τοῦ κομμουνισμοῦ. Εἶναι μιὰ γενικὴ ἔκρηξι χαρᾶς, ποὺ παρασύρει ὅλο τὸ τραῖνο, ὅταν ἀκούεται τὸ πρῶτο «Καλῶς ἦλ-

Ἀγαπητά μου παιδιά,
Πολλάκις εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν αὐστηρὰν χρῆσιν τῶν δύο ἀριθμῶν, ἐνικού καὶ πληθυντικού.

Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ πληθυντικού εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐνικού γίνεται πολλάκις ἀνευ οὐσιαστικῆς ἀνάγκης. Αὐτὸ γίνεται εἴτε ἀπὸ εὐγένειαν εἴτε ἀπὸ μετριοφροσύνην εἴτε ἀντιθέτως ἀπὸ ἐπαρσιν καὶ μεγαλοπρέπειαν. Καὶ εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς περιπτώσεις, ὁ πληθυντικὸς δὲν προσθέτει τίποτε περισσότερον ἀπὸ τὸν ἐνικόν.

Ὅταν ἀπευθυνώμεθα πρὸς πρόσωπον ὅχι πολὺ οἰκείον ἢ οἰκείον μὲν ἀλλὰ μεγαλύτερον ἀπὸ ἡμᾶς κατὰ τὴν ἡλικίαν ἢ δι' ἓνα οἰονδήποτε λόγον ἀξιολογούμενον, χρησιμοποιοῦμεν πάντοτε πληθυντικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνικού. Ὁ πληθυντικὸς αὐτὸς χρησιμοποιοῦται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ εὐγένειαν. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες δὲν τὸν ἐχρησιμοποιοῦν, σήμερον ὅμως εἶναι ἐν χρήσει εἰς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη.

Παραμέλησις τῆς χρησιμοποιοῦσας τοῦ σημαίνει ἀγένειαν ἢ παντελὴ ἔλλειψιν μορφώσεως. Σκεφθῆτε λ. χ. τί ἐντύπωσιν θὰ σχηματίσετε ἂν ἀκούσατε ἓνα συμμαθητὴν σας νὰ λέγῃ εἰς τὸν διδάσκαλον ἢ τὸν καθηγητὴν σας «κἀθησε ἐδῶ»

ἢ «τί θέλεις» ἢ «δὲν σὲ ἤκουσα»!

Ὁ πληθυντικὸς τῆς μετριοφροσύνης χρησιμοποιεῖται, ὅταν θέλωμεν νὰ ἀποφύγωμεν καυχολογίαν ἢ νὰ ἐπιδείξωμεν διακριτικότητά. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν μετριάζομεν πολὺ κάποιαν ἐπιτυχὴ ἐνέργειάν μας. Ὑποδηλοῦμεν τρόπον τινὰ μὲ τὸν πληθυντικόν, πὺ χρησιμοποιοῦμεν, ὅτι δὲν εἴμεθα μόνοι ἡμεῖς ἢ αἰτία, ἀλλ' ὅτι καὶ ἄλλοι συνέβαλαν διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἢ ἐνέργειαν αὐτήν.

Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν ὁ χρησιμοποιοῦν τὸν πληθυντικὸν θέλει νὰ ἀποφύγῃ ἐγωιστικὴν ἢ τραχείαν προβολὴν τοῦ ἑαυτοῦ του: Ἐπιτρέπετε νὰ σὰς ἐνοχλήσωμεν; (ἀντὶ: νὰ σὰς ἐνοχλήσω) Πολλάκις ὁ ἐρωτώμενος παρασύρεται καὶ ἀπαντᾷ καὶ αὐτὸς: Δὲν μὰς ἐνοχλεῖτε καθόλου (ἀντὶ: δὲν με ἐνοχλεῖτε). Θὰ σὰς ἀποδείξω μὲν ὅτι ἔχετε ἄδικον (ἀντὶ: θὰ σὰς ἀποδείξω). Ἐχομεν τὴν τιμὴν κλπ.

Ὁ πληθυντικὸς τῆς μεγαλοπρεπείας εἶναι περιορισμένης χρήσεως. Χρησιμοποιοῦται ἀπὸ ὑψηλὰ ἰστάμενα πρόσωπα, βασιλεῖς, ἱεράρχας, ὑπουργοὺς κλπ.: Ἐντελλόμεθα, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ περιπτώσεις χρησιμοποιοῦσας πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικού εἶναι περιπτώσεις συνηθείας ἢ ἔθιμοτυπίας. Δὲν πληροῦν οὐσιαστικὴν ἀναγκαϊότητα.

Πολλάκις ὅμως ὁ πληθυντικὸς χρησιμοποιεῖται, διότι ἡ ἔννοια πὺ θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν εἶναι σύνθετος ἢ νοεῖται εἰς τὰς ὑποδιαίρεσεις καὶ λεπτομερείας τῆς: Πρόκειται νὰ κάμουν τοὺς γάμους, — τοὺς ἀρραβῶνας τῶν, ἐφέτος θὰ ἔχωμεν κυνικὰ καὶ ὑμᾶς, ἐμπλέξαμεν ἐπὶ τὰς ἀσθενείας, — τὰς ἐπιδημίας (ἐνῶ πρόκειται περὶ μίας καὶ τῆς αὐτῆς).

Τέλος πληθυντικὸς ἀντὶ τοῦ ἐνικού χρησιμοποιεῖται προκειμένου περὶ ἀφηρημένων ἐννοιῶν. Διὰ τοῦ πληθυντικὸν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν συγκεκριμένους ἐκδηλώσεις τῶν ἀφηρημένων αὐτῶν ἐννοιῶν: Εὐχόμεναι καλὰς προόδους (καλὴν πρόοδον εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς μορφώσεώς σου), Κἀνεὶ πολλὰς οἰκονομίας (οἰκονομίαν εἰς τὰς διαφόρους δαπάνας). Ζῇ μετὰς οἰκονομία (τὸ προῖόν τῆς οἰκονομίας πὺ ἔκανε εἰς κάθε δαπάνην).

Σὰς ἀσπάζομαι
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε'
Οἰκ. Πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως (1745—1821)

Γεννήθηκε στὴ Δημητσάνα ἀπὸ γονεῖς πτωχοῦς. Τὸ 1745 ἐφοίτησε στὴ Σχολὴ τῆς Πάτμου. Τὸ 1785 ἔγινε μητροπολίτης Σμύρνης, τὸ 1797 ἐξελέγη Οἰκουμένηκός Πατριάρχης. Εἶχε σπουδαία ἔθνη. δρᾶσι. Παρητήθη πολλὰς φορές, ἀλλὰ πάντοτε ἀνεκαλεῖτο. Τὸ 1821, μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἐπαναστάσεως στὴν Πελοπόννησον, ἐθανατώθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου (10 Ἀπριλίου 1821). 29 Ἀπριλίου 1871 ἡ σποδὸς του μετεφέρθη στὰς Ἀθήνας, στὴ Μητρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου εὐρίσκεται ὁ τάφος του.

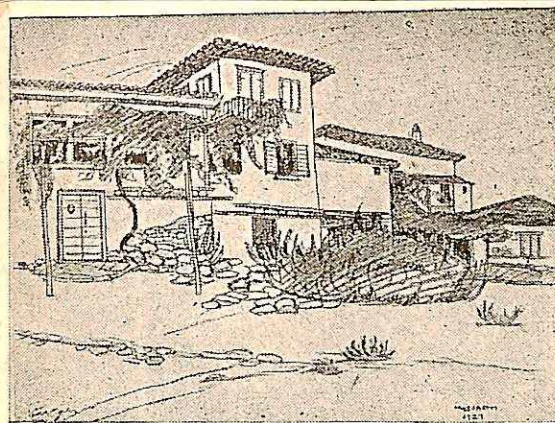
Α. ΒΥΡΩΝ

ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ (Γεώργιος Γόρδων Μπάυρον 1788—1824).— Ἄγγλος ποιητὴς καὶ Φιλέλλην. Γεννήθηκε στὸ Λονδίνο 22 Ἰανουαρίου 1788. ἔκανε πολλὰ ταξίδια. Τὸ 1823, ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ νὰ βοηθήσῃ στὸν ἱερὸν Ἀγῶνα καὶ ἐφθάσε στὸ Μεσολόγγι 22 Ἰανουαρίου 1824. Δύο μῆνες ἀργότερα ἀρρώστησε καὶ σὲ λίγες ἡμέρας, 7 Ἀπριλίου 1824, ἀπέθανε.

Γεννήθηκε τὸ 1782 στὸ Μαυρομάτι τῆς Θεσσαλίας, κοντὰ στὸ Μουζάκι τῆς Καρδίτσας. Μικρὸς ἦταν στὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ ἀπ' ὅπου ἐλιποτάκτησε. Ὁ Ἀλῆς τὸν ἀγαποῦσε ἰδιαιτέρως γιατί ἦταν πολὺ ἱκανὸς καὶ ἐξυπνος. Μόλις ἐκυρήχθη ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821, ὁ Καραϊσκάκης ἄρχιζε τὰ δρᾶσι του στ' Ἀγρᾶ. Τὸ 1826, ἂν καὶ ἄρρωστος βαρεὶά ἐφθάσε στὸ Ναύπλιο, ὅπου ἡ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις τοῦ ἀνέθεσε τὴν ἀρχιστρατηγίαν. Σὲ μιὰ συμπλοκὴ, στὸ Νέο Φάληρο, μιὰ ἐχθρική σφαῖρα τὸν ἐτραυμάτισε θανάσιμα (22 Ἀπριλίου 1827). Τὸ μνημεῖο, ὅπου θρῖσκονταὶ τὰ ὀστά του εἶναι στὸ Ν. Φάληρο, κοντὰ στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμό.

Γ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ
(1782—1827)

Μεσολόγγι

(Σκίτσο Κ. Μαλέα)

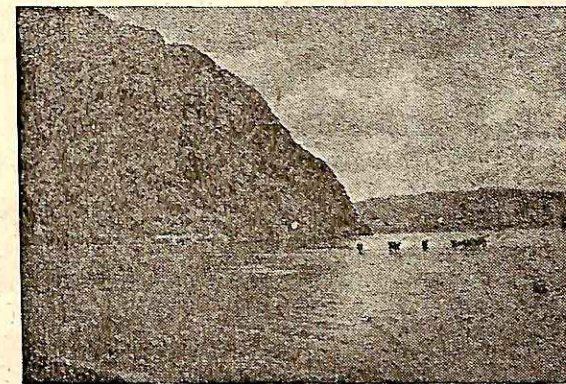
Τρία χιλιόμετρα μετὰ τὰς Πάτρας βρεθήκαμε στὸ Ρίον, πὺ ἔχει ἓνα Ἐνετικὸ φρούριον πολὺ καλὰ διατηρημένο. Ἐκεῖ βρήκαμε τὸ μεταγωγικὸ βατὸρι, πὺ πάει καὶ ἔρχεται ἀπὸ τὸ Ρίον στὸ Ἀντίρριον. Ὑπάρχουν δύο τέτοια βατὸρια, πὺ φέρουν τὴν ἴδια ὥρα ἀπὸ κάθε μέρος καὶ συναντιῶνται στὸ μέσον τῆς θαλάσσης. Σὲ κάθε βατὸρι χωροῦν 20—30 αὐτοκίνητα, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῶν αὐτοκινήτων. Τὰ βατὸρια αὐτὰ δὲν ἔχουν καρίνα καὶ εἰσι βγαίνει ἡ πλώρη τους στὴν ἄμμο. Τότε ἀνοίγει μιὰ μεγάλη πόρτα καὶ τ' αὐτοκίνητα μπαίνουν στὸ βατὸρι. Σὲ 20 λεπτὰ τῆς ὥρας περνοῦμε τὸν Κορινθιακὸ Κόλπον ἀπὸ τὸ Ρίον (Πελοπόννησος) στὸ Ἀντίρριον (Στερεὰ Ἑλλάς). Στὸ Ἀντίρριον ὑπάρχει ἄλλο Ἐνετικὸ φρούριον. Αὐτὰ τὰ δύο φρούρια ἐφύλαγαν στὸν καιρὸ τους τὸ πέρασμα τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

Συνεχίζομε τὸ ταξίδι μας ἐνῶ ἡ βροχὴ μὰς συνοδεύει ἀκατάπαυστα.

Ἐνα ταξίδι στὴ Βορειοδυτικὴ Ἑλλάδα

ΚΩΣΤΑ ΖΕΥΓΑ

Στὴ Δυτικὴ Στερεὰ Ἑλλάδα πέφτει περίπου τρεῖς φορές περισσότερο νερὸ ἀπὸ βροχὲς καὶ χιόνια ἀπ' ὅτι πέφτει στὴν Ἀνατολικὴ Ἑλλάδα. Κατὰ μέσον ὁδὸν στὴν Ἀττικὴ, Βοιωτία, Θεσσαλονίκη, Κόρινθος, Ναύπλιον πέφτουν 40 πόντοι ὕψος νερὸ τὸ χρόνο, ἐνῶ στὴν Αἰτωλοακαρνανία, Ἡπείρῳ καὶ Ἐπτανήσῃ φτάνει τὸ 1 μέτρο καὶ 15 πόντους. Γι' αὐτὸ καὶ στὰ μέρη αὐτὰ τὰ δάση, οἱ θάμνοι, οἱ βοσκές εἶναι πολὺ πιδόλου ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸ μέρος καὶ ὑπάρχουν περισσότεροι ποταμοὶ καὶ λίμνες. Γιατὶ στὴ Δυτικὴ Ἑλλάδα πέφτει περισσότερη βροχὴ εἶναι εὐκόλο νὰ τὸ βρῇ κανεὶς ὅταν κυττάξῃ τὸ χάρτη. Θὰ δῇ πὺς ἡ Ἑλλάς χωρίζεται ἀπὸ Βορρὰ πρὸς Νότον μετὰ τὴν συνεχὴ ὁροσειρὰ τῆς Πίνδου. Οἱ ἄνεμοι, πὺ φέρνουν τὴν πολλὴ βροχὴ, ἔρχονται ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ ὠκεανὸ δηλ. ἀπὸ τὸ Δυτικὸ μέρος τῆς Ἑλλάδος. Ὅπως ἔρχονται αὐτοὶ οἱ ἄνεμοι φορτωμένοι ἀτμοῦς ἀπὸ τὴν ἐξάτμισιν τῆς θαλάσσης δηλ. σύννεφα, συναντοῦν τὸν ὄγκο τῆς Πίνδου καὶ δὲν μποροῦν νὰ πέρασουν. Ἐπειδὴ ὁ ἀέρας εἶναι κρύος ἐκεῖ, τὰ σύννεφα γίνονται βροχὴ καὶ πέφτουν. Στὴν ἀνατολικὴ Ἑλλάδα τὶς βροχὲς φέρνουν ἀνατολικοὶ ἄνεμοι, πὺ ἔρχονται ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, πὺ εἶναι μικρὸ καὶ ἐπομένως ἔχει μικρὴν ἐξάτμισιν. Γι' αὐτὸ στὴν περιοχὴν αὐτὴ οἱ βροχὲς εἶναι μικρές. Ἀπὸ τὸ Ἀντίρριον στὸ Μεσολόγγι, εἶναι 42 χιλιόμετρα καλοῦ

Κρουνέρι Μεσολογγίου

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Ο ΚΑΒΟΥΡΑΣ ΚΑΙ Η ΑΛΕΠΟΥ

ΑΓΓ. ΜΕΤΑΞΑ

Μιὰ ἀλεπού κι ἓνας κάβουρας εἶχαν κάμει ἐταιρεία καὶ βγῆκαν σὲ κυνήγι. Μάζεψαν πλούσια τρόφιμα καὶ τὰ κουβάλησαν στὴν κοινὴ φωλιά τους.

Μὰ σὰν ἦρθε ἡ στιγμὴ τῆς μοιρασῆς τῆς πλούσιας λείας ἡ ἀλεπού ἔκαμε δύο μεγάλους σωρούς. Εἶχαν βέβαια, τὸν ἴδιο ὄγκο μὰ δὲν ἦταν καὶ τῆς ἴδιας ποιότητος. Στὸν ἓνα ἡ κυρὰ Μαριῶ εἶχε βάλει ὅλα τὰ σκάρτα καὶ στὸν ἄλλο τὰ πιὸ ἐκλεκτά!

—Αὐτόν, εἶπε στὸν κάβουρα—κι εἶδεις τὸν πιὸ καλὸ σωρὸ—θὰ τὸν

πάρω ἐγώ! Τὸν ἄλλον τὸν παίρνεις ἐσύ!

—Μὰ! εἶπε ὁ κάβουρας. Στὸν ἄλλο σωρὸ ἔβαλες ὅλη τὴ σαβούρα! Ἡ ἀλεπού ἀπάντησε:

Μπορεῖς νὰ πάρῃς καὶ τοὺς δύο ἂν κάμουμε ἀγῶνα καὶ φτάσεις πρῶτος ἀπὸ δῶ σ' αὐτὸν τὸν ἀμπελῶνα.

Ὁ κάβουρας δίστασε γιὰ λίγο! Σκέφτηκε καὶ δέχτηκε:

Στὸ δρόμῳ ἐγὼ μετὰ χαρὰς μπαίνω κυρὰ Μαριῶ μου! καὶ ἂν εἰς τὸ τέρμα πρῶτῃ πᾶς, χάνω τὸ μερικὸ μου!

Φωτίστηκε ἀπὸ χαρὰ τὸ πρόσωπο τῆς ἀλεπούς. Ἦταν βέβαια, πὺς χωρὶς κόπο θὰ κέρδιζε τὸν ἀγῶνα. Τ' εἶν' ὁ κάβουρας, εἶπε μετὰ τὸ νοῦ τῆς, τ' εἶν' ὁ ζουμί του! Ἐδωσαν τὰ χέρια καὶ συμφώνησαν. Καὶ χωρὶς νὰ χάνουν καιρὸ, βγῆκαν ἐξω ἀπὸ τὴν φωλιά τους, παρατάχθηκαν, εἶδεισαν τὸ μέρος, πὺ θὰ ἔπρεπε νὰ φτάσουν. Ἦταν ἓνα ὑψοματάκι τοῦ

φράχτη. Ἡ ἀλεπού θὰ ἔδινε τὸ σύνθημα:

—Ἐμπρὸς μᾶρς... Μὰ προτοῦ πῇ τὸ μᾶρς ξεκίνησε κι ὅλας.

Ὁ κάβουρας αὐτὸ ἤθελε πονηριὰ στὴν πονηριά! Πιάστηκε γρήγορα γρήγορα στὴν οὐρὰ τῆς ἀλεπούς κι αὐτὴ τὸν ἔσυρε μαζί τῆς στὸ τρέξιμό της.

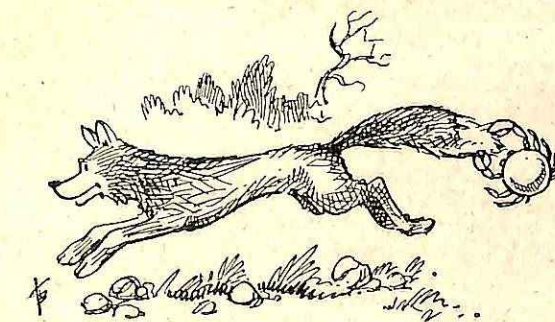
Σὰν ἔφτασε ἡ κυρὰ Μαριῶ στὸ τέρμα, γύρισε θριαμβευτικὰ πίσω, βέβαιη πὺς ὁ κάβουρας δὲν θὰ ἦταν οὔτε στὰ μισὰ τοῦ δρόμου! Μὰ καθὼς ἡ ἀλεπού γύριζε, ἡ οὐρὰ τῆς ἄγγιξε τὸ τέρμα. Κι ὁ κάβουρας ξεπιάστηκε ἀπὸ τὴν οὐρὰ κι ἔμεινε ἐκεῖ χαρούμενος στὴν κορυφὴ τοῦ φράχτη.

—Ἐχάσα, εἶπε στὴν ἀλεπού! Ἦρθε πρὶν ἀπὸ σένα!

Αὐτὴ γύρισε ἑξαφισμένη. Δὲν πίστευε σ' αὐτιά της.

—Ἦρθε πρῶτος, ξανάπε καὶ κέρδισα ὅλο τὸ κυνήγι. Καὶ Κοίτα ἀλεπού εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἔχῃς λίγη μπέσσα κι ὅχι σὰν ἄλλου λάκκο ἀνείς ἐσύ νὰ πέφτῃς μέσα!

Ἡ πονηρὴ ἡ κυρὰ Μαριῶ, ἤθελε δὲν ἤθελε ἀναγνώρισε πὺς εἶχε χάσει τὸ παιχνίδι... Ἐτσι τιμωρήθηκε γιὰ τὴν πλεονεξία της.

Από την επίσκεψιν του Υπουργού Παιδείας κ. Κ. Καλλία εις την έκθεσιν λεκωμάτων Σχολ. Ἀλληλογραφίας. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ Σύμβουλος Ε.Ε.Σ. κ. Β. Σγουρδᾶς, ὁ Καθηγητὴς Ἀμ. Ἀλιβιζάτος, Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας κ. Κ. Καλλίας, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μίνδλερ, ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. Κα Ἐλ. Ποταμιάνου, ἡ Δ/τρια Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Παπαδοπούλου καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ. Παπαδόπουλος.

From the visit of H. E. the Minister of education Mr C. Kalias at the School Correspondence exhibition. In the photo from left to right: Mr B. Sgourdas, Councillor GRC, Prof. Alivizatos President GJRC, Mr. Kalias, Mr. G. Mindler Gen. Secretary GRC, Mrs Hel. Potamiadou, Member JRC committee, Mrs Papadopoulou, Director GJRC, and Mr Papadopoulos Gen. Secretary GJRC.

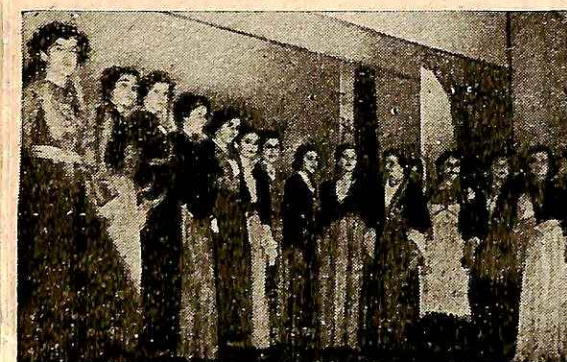
Μέλη τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ τῆς τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ε.Ε.Σ.Ν. κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως λεκωμάτων Σχολ. ἀλληλογραφίας. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, οἱ κ. κ. Ἐμμανουὴλ Γεν. Ἐπιθ. Μ. Ε. Ἀθηνῶν, Π. Γεωργούντζος Ἀντιπρόεδρος Ε.Ε.Σ.Ν., Ἐκπαίδ. Σύμβουλος Ὑπ. Παιδείας, Χορμόδης καὶ Π. Παυλοῦρος Ἐπιθεωρ. Δημ. Σχολ. Α' καὶ Δ' Περιφ. Ἀθηνῶν, Ι. Σταματέλλος, Γεν. Ἐπιθεωρ. Μ. Ε. Πειραιῶς, Σπυροπούλου. Ἐπιθ. Γ' Περιφ. Δημ. Σχολ. Πειραιῶς, Δ. Τσίριμπος Γεν. Ἐπιθ. Ἰδιωτ. Σχολείων. Κα Παπαδοπούλου, Δ/τρια Ε.Ε.Σ.Ν., Κα Κορομηλά Σύμβουλος Τοπ. Ἐπιτροπῆς Ε.Ε.Σ.Ν. Ἀττικῆς, Μ. Τσαμαδός, Πρόεδρος Τοπ. Ἐπιτροπῆς Ε.Ε.Σ.Ν. Ἀττικῆς, Β. Λυμπέρης, Σύμβουλος Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν., Δ/τῆς Σχολ. Ὑγιεινῆς Ὑπ. Παιδείας Ἀττικῆς, Ἀτσαβὲς Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Σχολ. Ἀλλοδαπῶν, Ἀλεξόπουλος Ἐπιθ. Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Πειραιῶς καὶ Χρ. Παπαδόπουλος Γεν. Γραμ. Ε.Ε.Σ.Ν.

Members of the GJRC committee and JRC Attica Committee at the opening of School correspondence exhibition. From left to right Messrs, Emanuel G. Inspector Secondary Education, P. Georgountzos, member of Educational Board of Public Education, Hormovas and Pavlouros school Inspectors, J. Stamatelos G. Inspector of Sec. Educ., Spyropoulos Inspector of Elem. Schools, Tsimbas G. Inspector of private Schools, Mrs Papadopoulou, director GJRC, Mrs. Coromela member of Attica Committee, Mr. Tsamados President of Attica Committee, Mr. Atsaves G. Inspector of Greek schools abroad, Alexopoulos Inspector of Elem. Schools and Chr. Papadopoulos Gen. Secretary GJRC.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Μοσχάτου — Ν. Φαλήρου με δέματα διὰ τοὺς σεισμόπληκτους μαθητὰς Ἰονίων Νήσων.

Junior girls of high School Moschato with parcels for the earthquake stricken children in the Ionian Islands.

Ε.Σ.Ν. Ἀρσακείου Γυμνασίου Ψυχικοῦ ὠργάνωσαν εορτὴν ὑπὲρ τῶν ἀνταρτοπλήκτων Σχολείων τῶν χωρίων Ἀετοῦ καὶ Λαλίζης Ἠπείρου, τὰ ὁποῖα υἰοθέτησαν.

Junior girls of High School «Arsakeion» Psychico organised a performance in favor of the bandid stricken villages Aetos and Laliza - Epirus which they adopted.

Ε.Σ.Ν. μαθ. 8ου Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν ἐπεσκέφθησαν τὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ εἰς Ἐκάλην καὶ διένειμαν δῶρα.

Junior girls of 8th High School, Athens, distributed gifts to the earthquake stricken children in Ekali.

Ε.Σ.Ν. Ἰδιωτ. Σχολ. Π. Λιάκη Ἀθηνῶν με δέματα διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Β' Δημ. Σχ. Μαχαιράδου—Ζακύνθου.

Juniors of private School P. Liaki Athens, with parcels for the earthquake stricken pupils of Zante.

Ὁμάς Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχ. Ξηροποτάμου Δράμας εἰς τὸ Γηροκομεῖον Δράμας.

The JRC group Xeropotamo - Drama Macedonia at the home for the aged.

Ε.Σ.Ν. μαθ. Δημ. Σχολ. Ἀγίου Πνεύματος — Σερρών διένειμαν δῶρα εἰς τοὺς φρουροὺς τῶν συνόρων καὶ τοὺς ἐμφυλαγῶν.

Juniors of Elem School Agion Pneuma - Serrhes offered gifts to the soldiers in the frontier.

Ε.Σ.Ν. μαθ. 4ου Δημ. Σχ. Α' Περιφ. Πειραιῶς εἰς τὸν Σχολικὸν κήπον.

Juniors of 4th Elem. School 1st district Piraeus in their school garden.

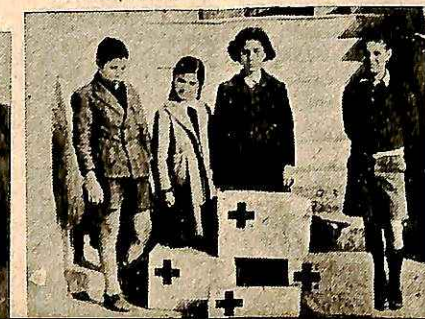
Ε.Σ.Ν. μαθ. Γυμν. Λεβαδείας ἐτοιμάζουν δέματα διὰ τὰ σεισμόπληκτα τῶν Ἰονίων Νήσων.

Juniors of High School Levadia packing gifts for earthquake stricken children.

Ε.Σ.Ν. μαθ. Γυμν. Ἀκράτας ἀναδασώνουν κοινοτικούς χώρους.

Juniors of High School Acrata planting trees.

Ε.Σ.Ν. μαθ. τοῦ 17ου Δημ. Σχ. Ἀθηνῶν με δέματα διὰ τοὺς σεισμόπληκτους μαθητὰς Μεσσοβουνίων - Κεφαλληνίας.

Juniors of 17th Elem. School, Athens, with parcels for the earthquake stricken children

Ε.Σ.Ν. μαθ. Δημ. Σχολ. Βασιλικῶν καθαρίζουν τὸν σχολικὸν χώρον.

Juniors of Elem. School Vasilikon cleaning their playground.

Ε.Σ.Ν. μαθ. Δημ. Σχ. Κοκκαρίου Σάμου με δέματα διὰ τὰ σεισμόπληκτα παιδιὰ.

Juniors of Elem. School Coccarion - Samos with parcels for the earthquake stricken children.

Ε.Σ.Ν. μαθ. Δημ. Σχ. Συλιδαινῆς — Αἰγιαλείας ψάλλουν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς ὁμάδος.

Juniors of Elem. School Syliveni singing the carols to raise money for the poor.

Ε.Σ.Ν. μαθ. Δημ. Σχ. Ἀργαλαστής — Βόλου με δέματα διὰ τοὺς σεισμόπληκτους τῶν Ἰονίων Νήσων.

Juniors of Elem. School Argalasti - Volos with parcels for the earthquake stricken in the Ionian Islands.

ΟΙ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Η ανακάλυψη της Αμερικής, όπως ξέρουμε, οφείλεται στο Χριστόφορο Κολόμβο. Ο μεγάλος όμως εκείνος θαλασσοπόρος απέθανε, χωρίς να μάθει ποτέ πώς είχε ανακαλύψει μια νέα, άγνωστη ως τότε, ήπειρο. Αργότερα άλλοι εξερευνητές απέδειξαν, ότι επρόκειτο για ένα νέο κόσμο και τότε όλα τα ισχυρά ευρωπαϊκά κράτη της εποχής εκείνης έσπευσαν να καταλάβουν διάφορες περιοχές της νέας ήπειρου,

Αρχηγός φυλής ερυθροδέρμων της Β. Αμερικής.

για να εκμεταλλευθούν το φυσικό πλούτο της χώρας και να ιδρύσουν αποικίες.

Έτσι οι μὲν Γάλλοι εγκαταστάθηκαν στον Καναδά, οι Αγγλοι στις ανατολικές ακτές των σημερινών Ηνωμένων Πολιτειών και οι Ισπανοί στη χερσόνησο της Φλωρίδας, το Μεξικό και την Καλιφόρνια.

Από τις πρώτες εκείνες εγκαταστάσεις που αποτελούσαν, στην αρχή τουλάχιστον, απλούς εμπορικούς σταθμούς, διάφοροι εξερευνητές επροχώρησαν στο έσωτερικό της χώρας και εξερεύνησαν ολόκληρη τη Β. Αμερική.

Πρώτοι οι Γάλλοι, οι οποίοι είχαν εγκατασταθεί στην κοιλάδα του ποταμού Αγίου Λαυρεντίου επροχώρησαν προς τα δυτικά και έφθασαν ως τα Βραχώδη όρη. Άλλοι εξερευνητές κατέβηκαν προς τα νότια ακολουθώντας το ρεύμα του ποταμού Μισισσιππή μέχρι του Μεξικανικού κόλπου και κατέλαβαν όλη σχεδόν την κοιλάδα, που διαρρέει το μεγαλύτερο ποτάμιο σύστημα του κόσμου, την οποία ονόμασαν Λουϊζιάνα. Ανάμεσα στους Γάλλους, που συνετέλεσαν σημαντικά στην επέκταση των γαλλικών κτήσεων και την εξερεύνησή των, σπουδαιότερος υπήρξε ο Σαμπλαίν, που πρώτος ανακάλυψε και το σύμπλεγμα των λεγομένων Μεγάλων Λιμνών.

Οι πληροφορίες, που δίδουν για την άγνωστη, ως τότε, εκείνη χώρα

οι Γάλλοι εξερευνητές, είναι ενδιαφέρουσες. Ιδιαίτερα εντύπωση τους είχαν καμει τα έλαφια του Καναδά, τα λεγόμενα καριμπού, τα οποία κατά μυριάδες μετανάστευαν από νότου προς βορραν στην αρχή της ανοίξεως και αντιστρόφως στις αρχές του φθινοπώρου. Το ίδιο και οι κάστορες, οι οποίοι «πρέπει να αναγνωρίσουμε, πώς είναι άριστοι οικογενειαρχες και μεγαλοφύεις αρχιτέκτονες», όπως έγραφε ένας εξερευνητής.

Οι άγγλοι, που είχαν εγκατασταθεί αρχικά στον κόλπο της Μασσαχουσέτης, επροχώρησαν στο έσωτερικό με δυτική κατεύθυνση και έφθασαν ως τα Αππαλάχια όρη. Ο σημαντικότερος από τους πολυαριθμούς εκείνους εξερευνητές ήταν ο Τζων Σμίθ. Συνεχίζοντας το έργο εκείνου πολλοί συνεχιστές του πέρασαν τα Αππαλάχια και έφθασαν ως την κοιλάδα του Μισισσιππή, την οποία είχαν καταλάβει προηγουμένως οι Γάλλοι, οι οποίοι μάλιστα στα 1721 έχτισαν στα παράλια του Μεξικανικού κόλπου τη Νέα Όρλεάνη.

Οι Ισπανοί, οι οποίοι είχαν εγκατασταθεί στα παράλια του Μεξικού, αναγκάστηκαν να διεξαγάγουν σκληρούς και μακροχρόνιους πολέμους έναντι των ιθαγενών, των Αζτέκων, οι οποίοι αποτελούσαν την ισχυρότερη και την πιο πολιτισμένη αμερικανική φυλή. Αφού τους υπέταξαν οι Ισπανοί άρχισαν την εξερεύνηση του έσωτερικού της χώρας. Έτσι έγινε γνωστό το Νέο Μεξικό, το Τέξας και η Καλιφόρνια. Σπουδαία υπήρξε η συμβολή των Ιησουϊτών και Φραγκισκανών καλογέρων στις εξερευνητικές αυτές, στην προσπάθειά τους να διαδώσουν το χριστιανισμό στους ειδωλολάτρες Ερυθροδέρμους.

Πρέπει να σημειώσουμε πώς η κατάσταση της Β. Αμερικής από τους Ευρωπαίους συνάντησε τρομερές δυσκολίες. Η χώρα ήταν απέραντη, οι συγκοινωνίες δυσκολώτατες, οι δε ιθαγενείς Ερυθρόδερμοι υπερασπίζαν με φανατισμό την πατρίδα και την ελευθερία των, αν και απέναντι των Ευρωπαίων, οι οποίοι ήταν όπλισμένοι με πυροβόλα όπλα, εκείνοι δεν διέθεταν παρά μονάχα τόξα και βέλη.

Από τις ευρωπαϊκές εκείνες αποικίες, οι οποίες κατά το 19ο αιώνα επανεστάτησαν, έδημιουργήθηκαν τα σημερινά κράτη των Ηνωμένων Πολιτειών, του Μεξικού και του Καναδά, αν και ο τελευταίος αποτελεί μέλος της Βρετανικής Κοινοπολιτείας.

Οι πρώτες εξερευνησεις της Νοτίου Αμερικής έγιναν κυρίως από τους Πορτογάλους και Ισπανούς, με σκοπό την ανακάλυψη χρυσού και άλλων πολυτίμων μετάλλων. Γι'

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

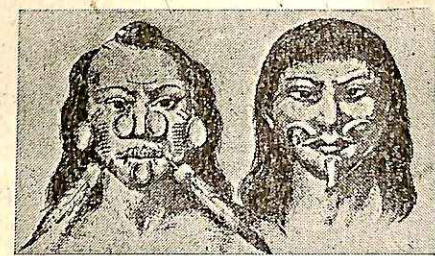
αυτό και δεν ήταν ούτε συστηματικές ούτε εκτεταμένες. Οι πληροφορίες, που έχουμε για το τμήμα αυτό της Αμερικανικής ήπειρου, οφείλονται σε ειδικούς επιστήμονες εξερευνητές.

Μεταξύ των σπουδαιότερων πρέπει να αναφέρουμε τον Λά Κονταμίν, ο οποίος εξερεύνησε μεγάλο μέρος της περιοχής του Αμαζονίου ποταμού και ανακάλυψε διάφορες φυλές Ινδιάνων, για τις οποίες μας δίνει ενδιαφέρουσες πληροφορίες.

Το 1799 ο μεγάλος Γερμανός φυσιοδίφης Αλέξανδρος Χούμπολτ έφθασε στη Ν. Αμερική για να μελετήσει τα φυτά και τα ζώα της χώρας. Ο Χούμπολτ ανακάλυψε 1600 είδη άγνωστων φυτών στη Βενεζουέλα, και ανέπτυξε τον ποταμό Ορενόκο. Κατά το εξερευνητικό εκείνο ταξίδι του πολλές φορές εκινδύνεψε και είναι θαύμα πως σώθηκε. Όπως γράφει ο ίδιος, οι Ινδιάνοι της περιοχής εκείνης έδωσαν τα νύχια των με το τρομερό δηλητήριο κουράρε και έτσι και η παραμικρή γρατζουνιά, που έκαναν, ήταν θανατηφόρος. Έξ' ίσου όμως επικινδυνόι ήταν και οι καϊμάνοι - οι κροκόδελοι των ποταμών της Ν. Αμερικής.

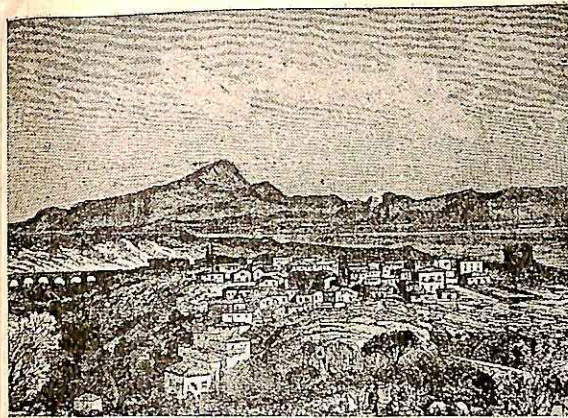
Σπουδαίος επίσης εξερευνητής της Ν. Αμερικής υπήρξε και ο Γάλλος Ντ' Ορμπινύ, ο οποίος επί 8 χρόνια διέτρεξε όλη σχεδόν την ήπειρο μελετώντας τη γεωγραφία, τα ήθη και έθιμα των κατοίκων, τα ζώα και τα φυτά του τόπου.

Πάντως η Ν. Αμερική αποτελεί μια από τις ελάχιστες χώρες της γης, των οποίων μεγάλες περιοχές

Ινδιάνοι της Νοτίου Αμερικής από τη φυλή των Μαζουρούνα.

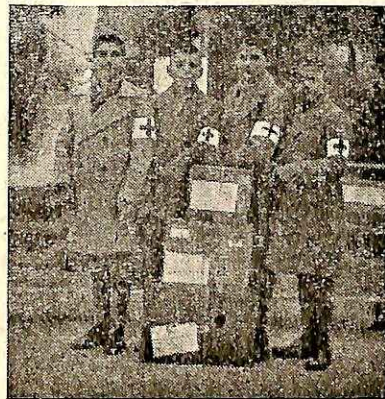
είναι ακόμη ανεξερεύνητες. Για τουτο συχνά, ακόμη και σήμερα, οργανώνονται επιστημονικές αποστολές γι' αυτό το σκοπό. Η σπουδαιότερη υπήρξε κατά τα τελευταία χρόνια του Αγγλου συνταγματάρχη Φώουσετ, ο οποίος όμως πριν από 30 σχεδόν χρόνια χάθηκε μέσα στα παρθένα δάση του Αμαζονίου ποταμού και παρ' όλες τις προσπάθειες πολλών εξερευνητών μέχρι σήμερα δεν βρέθηκαν τα ίχνη του.

Αποφis Θηδών.

Το ταξίδι από την Αθήνα στις Θήβας είναι εύκολο και εξαιρετικά διαδραστικό. Ένενηντα χιλιόμετρα έχει να διατρέξει ο ταξιδιώτης, αν πάρη το τραίνο, και έβδομηντά μονον χιλιόμετρα με τα αυτοκίνητα λεωφορεία, που ακολουθούν τη διαδρομή Έλευσίνος - Μάνδρας - Κριεκούκι, απ' όπου διακρίνεται η πόλις των Θηδών μακριά, σ' ένα λοφίσκο, ανάμεσα στον απέραντο Βοιωτικό κάμπο. Το αυτόκινητο μάς οδηγεί μέσα στην ιστορική πόλι από την όδο Επαμεινώνδας, του μεγάλου ήρωος, που έτιμησησαν πάντοτε οι Θηβαίοι, γιατί γεννήθηκε στις Θήβας, όπως και του Πελοπίδα και του Πινδάρου, που έζησαν και αυτοί εδώ. Παντού ακούει ο επισκέπτης εδώ γύρω ονόματα μυθικών ήρώων της αρχαίας Ελλάδος, στους δρόμους, στις πλατείες και σε κάθε βήμα του, γιατί όλη η πόλις οι γύρω λόφοι και τα πάντα συνδέονται με θρύλους και με παραδόσεις σχετικές προς το έθνος και ιστορικό παρελθόν. Άλλα η πόλις των Θηδών δεν είναι μόνον παρελθόν. Είναι, βέβαια, αρχαία πόλις, αλλά έχει έντελως νεανική ζωτικότητα και παρουσιάζει, και σήμερα ακόμη, καταπληκτική ακμή, με τον πλούσιο κάμπο της, στο κέντρο του οποίου βρίσκεται με την Ακρόπολι της. Τη ζωτικότητα αυτή ο επισκέπτης τη διακρίνει με πρώτη ματιά παρακολουθώντας την κίνηση την εμπορική, το πήγαινε κι έλα ενδός ατελείωτου πλήθους αστών, αλλά και χωρικών, που έρχονται στα Θήβας, η οποία είναι το κέντρο τους. Και το θέαμα

Ε.Σ.Ν. μέθ. της Γ' τάξ. του Δ' Γύμν. Άρρ. Πειραιώς με δέματα δια σεισμοπληκτους μαθητάς Κεφαλληνίας. Junior boys of 4th high School Piraeus with parcels for the earthquake stricken children of Cefallonia.

Για να γνωρίσουμε την Ελλάδα

Θ Η Β Α Ι

ΠΕΤΡΟΥ Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

είναι ευχάριστο, γιατί ο επισκέπτης εδώ έχει να δη ένα πλήθος νέα και σχεδόν άγνωστα πράγματα, που δε βρίσκει τη δυνατότητα και την ευκαιρία να συναντήσει στην Πρωτεύουσα. Στάς Θήβας θα μπορέσει να ξεχωρίσει και κανένα φουστανελλοφορο, Ρουμελιώτη γνήσιο, που δεν καταδέχεται να φθάσει ως την Αθήνα.

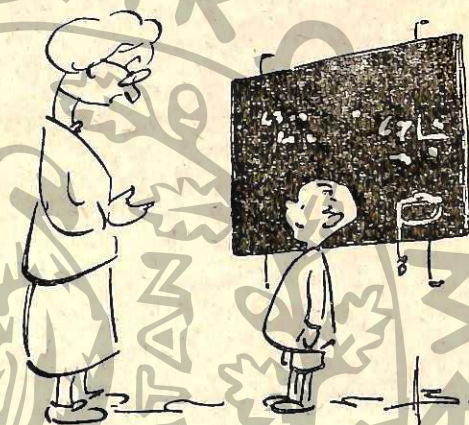
Η πόλις των Θηδών έχει αρχαιοτάτη ιστορία. Αρχίζει από τους μυθικούς χρόνους, με τον περίφημο Κάδμο, που έφθασε από τη Φοινίκη, για να ιδρύσει εδώ την Ακρόπολι της Καδμείας, επάνω στο λόφο, όπου βρίσκεται σήμερα ολόκληρη η πόλις των Θηδών και της οποίας οι πρώτοι κάτοικοι γεννήθηκαν από τα αμέτρητα δόντια ενός τεραστίου δράκοντος, που σκότωσαν ο μυθικός αυτός ήρωας και τα έσπειρε στη γή. Της θαυμαστής εκείνης πρωτινης γεννίας απογονοί γνήσιοι είναι οι σημερινοί Θηβαίοι. Άλλοι αρχαίοι θρύλοι των Θηδών συνδέονται με τον μυθικό Οιδίποδα, τους Έπτα επί Θήβας και τον Ηρακλή, που φέρεται κι αυτός ότι γεννήθηκε στας Θήβας. Από τα πρώτα ιστορικά χρόνια η πόλις των Θηδών κάνει προσπάθειες να κυριαρχήσει στη Βοιωτία, γι' αυτό και έρχεται σε σύγκρουσι με τάς Αθήνας. Γίνεται σύμμαχος των Σπαρτιατών, με τους οποίους αργότερα ήλθε σε πολέμους με αποτέλεσμα να κυριεύσουν οι Σπαρτιάται την Ακρόπολι της Καδμείας (328 π. Χ.). Δέκα χρόνια αργότερα ο Θηβαίος Πελοπίδας εξετόπισε τους Σπαρτιάτες και από τότε αρχίζει η παρακμή της Σπάρτης, η οποία εκμηδενίζεται μετά τη νίκη του Θηβαίου Επαμεινώνδα στα Λεύκτρα (371 π. Χ.), οπότε οι Θηβαίοι πήραν στα χέρια τους την ηγεμονία της Ελλάδος, την οποίαν όμως δεν κατόρθωσαν να διατηρήσουν γιατί ο Επαμεινώνδας έπεσε στην εν Μαντινεία μάχην. (362 π. Χ.). Έπακολουθεί από τότε και η παρακμή των Θηδών με την εν Χαιρωνεία μάχην (338 π. Χ.).

Κατά τον μεσαίωνα η πόλις των Θηδών αναφάνεται με σχετική ακμή και με σημαντική βιοτεχνική κίνηση μεταξουργίας, βαφικής, ύφαντουργίας κλπ., η δε ακμή αυτή συνεχίζεται έως τον 11ον αιώνα.

Περιορισμένη επάνω εις το ύψωμα της Καδμείας, η πόλις των Θηδών δεν έχει μεγάλη έκτασι. Περνούσε πρώτα από τους κυριώτερους δρόμους με τα ιστορικά ονόματα και διακρίνουμε σε διάφορα σημεία λείψανα από τα ένδοξα αρχαία τείχη της Καδμείας. Κάνουμε ύστερα μία σύντομη επίσκεψι στις μεσαιωνικές και στις άλλες παλαιές όσο και

δραίες εκκλησίες των Θηδών, της Μεγάλης Παναγίας, της Παναγίας Λοντζας, του Αγίου Γεωργίου και του Αγίου Ιωάννου Καλοκτένη, πολιούχου των Θηδών και αρχαίου ιεράρχου της, ο οποίος έζησε κατά τον 12ον αιώνα και είχε μεγάλη δράσι φιλανθρωπική και εθνική, και του οποίου η μνήμη τελείται κάθε χρόνο στις 29 Απριλίου. Απ' εκεί, κατηφορίζοντας, φθάνουμε στον Φράγκικο Πύργο του κάστρου του Σαίντ Όμερ, δίπλα στον οποίον βρίσκεται το Μουσείο. Από το μέρος αυτό ωραίοι είναι το πανόραμα προς τον απέραντο κάμπο, ενώ δεξιά μας και αριστερά μας έχουμε τα προσάστια των Θηδών: Άγιος Θεόδωρος, Πολυγύρα και Πυρί. Ωραίος είναι επίσης ο περίπατος προς το Νεκροταφείο των Θηδών, όπου, κατά παλαιά παράδοσι, έχει ταφή ο Άγιος Λουκάς, με το όνομα του οποίου τιμάται η αρχαία εκκλησία του Νεκροταφείου και όπου διατηρείται μία ρωμαϊκή σαρκοφάγος, εις την οποίαν πιστεύεται ότι είχαν έναποτεθή το σώμα του. Άλλά, εκτός από τους περιπάτους και τα άψυχα μνημεία και μάρμαρα, πιδό πολύ ενδιαφέρον βρίσκει ο στοχαστικός επισκέπτης στον ζωντανό, στο σημερινό κόσμο των Θηδών.

Στην περιφέρεια των Θηδών βλέπει κανείς αληθινή Ελλάδα και αληθινά ελληνική ευγένεια.

— Ένα ζω χρησιμο, παιδί μου, είναι η μέλισσα. Τί μάς δίνει η μέλισσα;

— Μέλι.

— Άλλο χρησιμο είναι η αγελάδα. Τί μάς δίνει η αγελάδα;

— Γάλα.

— Κι άλλο επίσης είναι το άρνι. Τί μάς δίνει το άρνι;

— Το άρνι μάς δίνει... μάς δίνει... μαγειρίτσα, ψητό και κοκορέτσι, κυρία Μαριάνθη! (Υπό ΑΝ. ΒΩ).

ΕΠΙΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΔΕΣΜΟΙ

Όταν περιποιούμεθα ένα τραύμα, ή πρώτη μας φροντίδα είναι πώς θα το προφυλάξουμε από μόλυνση. Γι' αυτό πρέπει να ξέρουμε τί επιθέματα μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε και πώς θα εφαρμόσουμε ένα επίδεσμο.

Επιθέματα λέγονται τα είδη με τα οποία σκεπάζουμε απ' ευθείας το τραύμα.

Συνήθως χρησιμοποιούμε ως επιθέματα τις γάζες. Οι γάζες είναι προτιμότερες από το βαμβάκι, διότι

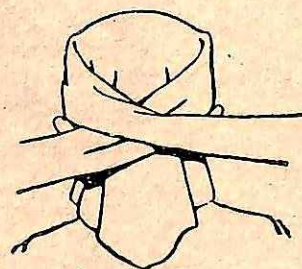

Σχ. 1.

α) απορροφούν καλύτερα τα υγρά, που βγαίνουν από το τραύμα και β) επιτρέπουν μεγαλύτερη κυκλοφορία του αέρος. Εκτός τούτου το βαμβάκι πολλές φορές κολλάει και είναι δύσκολο να ξεκολλήσει. Τα επιθέματα πρέπει να είναι τελείως ή κατά το δυνατόν τελείως αποστειρωμένα.

Αποστειρωμένα επιθέματα υπάρχουν έτοιμα εις τα φαρμακεία.

Αν δεν έχουμε στη διάθεσή μας αποστειρωμένα επιθέματα, τότε εις περίπτωσην επείγουσας ανάγκης,

Σχ. 2.

μπορούμε να μεταχειρισθούμε φρεσκοπλεγμένα μανδήλια, πετσέτες κλπ. τα οποία ξεδιπλώνουμε προσεκτικά χωρίς καθόλου να έγγισουμε το μέρος, που θα σκεπάσει το τραύμα. Εάν και αυτά δεν είναι πρόχειρα, τότε παίρνουμε το καθαρότερο ύφασμα, που έχουμε στη διάθεσή μας και το σιδερώουμε με πολύ ζεστό σίδηρο ή το περνούμε επάνω από τη φλόγα της φωτιάς για να σκοτω-

Σχ. 3.

θούν τα μικρόβια που μπορεί να έχει.

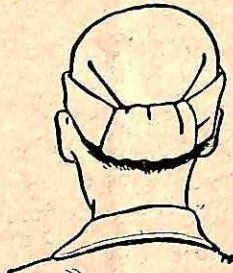
Δεν επιτρέπεται να βάλουμε απ' ευθείας εις το τραύμα συγκολλητική ταινία (λευκοπλάστη).

Επίδεσμοι. Οι επίδεσμοι χρησιμεύουν α) να συγκρατούν τα επιθέματα (γάζες) στη θέση τους. β) να συγκρατούν τους νάρθηκας (στηρικτικούς επίδεσμους). γ) να εξασκούμε με αυτούς πίεση για να σταματήσουμε μία αιμορραγία.

δ) να κρατούμε το χέρι λυγισμένο σε περίπτωση κατάγματος.

Υπάρχουν πολλά είδη επίδεσμων: τριγωνικοί, κυλινδρικοί, σε σχήμα λαιμοδέτου κλπ.

Τριγωνικοί επίδεσμοι. Μπορούμε να κατασκευάσουμε ένα τριγωνικό επίδεσμο κόβοντας διαγωνίως μία τετράγωνη λωρίδα ύ-

Σχ. 4.

φάσματος—όπως π.χ. μουσελίνας—μεγέθους 1 τετραγωνικού μέτρου. Έτσι έχουμε έτοιμους 2 τριγωνικούς επίδεσμους.

Ο επίδεσμος σε σχήμα λαιμοδέτου μπορεί να γίνει από μία αρκετά μακρυά λωρίδα ύφασματος. Επίσης όταν διπλώσουμε πολλές φορές ένα τριγωνικό επίδεσμο έχουμε ένα επίδεσμο σε σχήμα λαιμοδέτη.

Για μικρά τραύματα και γρατσουνιές μπορεί κανείς να αγοράσει μία λωρίδα λευκοπλάστη πλάτους 2½ εκατοστών, όπου εύρισκεται επικολλημένη μία μικρή γάζα. Έτσι έχουμε συνδυασμό επίδεσμου και γάζας.

Οι κυλινδρικοί επίδεσμοι χρησιμοποιούνται μάλλον από τους γιατρούς. Δύσκολα συγκρατούνται στη θέση τους, εάν δεν χρησιμοποιηθεί λευκοπλάστη. Μπορούν επίσης να βλάψουν, εάν επιδεθούν πολύ σφικτά.

Πώς θα επιδέσουμε ένα τριγωνικό κεφαλή επίδεσμο: Σε περίπτωση τραύματος

του τριχωτού της κεφαλής ο επίδεσμος πρέπει να τοποθετηθεί αφού βεβαιωθούμε ότι η γάζα βρίσκεται στη θέση της. Διπλώνουμε τον επίδεσμο κατά μήκος της βάσεώς του ώστε να σχηματισθεί μία λωρίδα πλάτους 4 εκατοστών για την επίδεση. Αρχίζουμε την επίδεση φροντίζοντας ώστε το μέσον της βάσεως του επίδεσμου να πιέζει το μέτωπο ενώ τα άκρα να κρέμονται προς τα πίσω (σχ. 1). Έπειτα φέρνουμε τα άκρα γύρω από το κεφάλι σταυρωτά. Η διασταύρωση να γίνεται ακριβώς στη βάση του κρανίου επάνω από τον τράχηλο (σχ. 2). Ο επίδεσμος μπορεί να σκεπάζει και το άνω μέρος των αυτιών, εάν θέλουμε. Κατόπιν φέρνουμε τα άκρα προς τα εμπρός και τα δένουμε στο κέντρον του μετώπου (σχ. 3). Η μύτη του επίδεσμου καθώς προεξέχει προς τα κάτω, στο πίσω μέρος του κεφαλιού, μπορεί να διπλωθεί, ακριβώς, στο σημείο, που διασταυρώνονται πίσω οι δύο άκρες (σχ. 4).

ΕΛΛΗΝΕΣ

(Συνέχεια από σελ. 3)

συνδιαλλαγή με τους Αθηναίους. Η πόλις ήτο τελείως κατεστραμμένη και ο λαός είχε περιέλθει ένεκα των καταστροφών του πολέμου εις απερίγραπτον οικονομικήν αθλιότητα. Οι Σπαρτιάται ανησύχησαν μήπως οι Αθηναίοι, πιεζόμενοι υπό της σκληράς ανάγκης ενδώσουν εις τας δελεαστικές προτάσεις του Μαρδονίου. Οι Αθηναίοι όμως παρήγγειλαν εις αυτούς να είναι ήσυχοι: Δεν υπάρχει, απήντησαν, εις κανέν μέρος της γης χρυσός τόνον πολλών και χώρα που να υπερτερή εις ωραιότητα και άρετην της ιδικής μας, ώστε να είναι ίκανά να μάς κάμψουν να τα δεχθώμεν και να προδώσωμεν την Ελλάδα. Είναι δυνατόν, προσέθεσαν, να διανοηθούν ποτέ οι Αθηναίοι να προδώσουν τους άλλους Έλληνες, με τους οποίους είναι όμοιοι και όμογλωσσοι, έχουν κοινά ιδρύματα θεών, όπου τελούν κοινάς θυσίας και κοινά ήθη και έθιμα; Μέχρις ότου υπάρχει έστω και εις Αθηναίος, δεν είναι δυνατόν να υπάρξει συνδιαλλαγή προς τους Πέρσας.

Αι αποφάσεις αύται και σύμμερον ακόμη είναι σπάνιον και δύσκολον να ληφθούν και μάλιστα από μίαν πολιτείαν, που έχει κατακαύσει και κατερειπώσει ή συμφορά τού πολέμου. Λαμβανόμεναι δέ κατά τας αρχάς του πέμπτου αιώνος π.Χ., αποδεικνύουν περιττωτά το μεγαλείον και το ύψος της ελληνικής συνειδήσεως.

Οι Έλληνες οι όποιοι συνέτριψαν την δύναμιν των χρυσοφόρων Μήδων είχαν πλέον τελείως εκπολιτισθή και εξευγενισθή. Ήσαν πνευματικώς και πολιτικώς ώριμοι διά να αναδείξουν εις χρυσούν τον πέμπτον αιώνα, με τα σπουδαιότερα εκ των θαυμάτων του όποιου θ' ασχοληθώμεν εις τώ προσεχές άρθρον.

Γ. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ζούσε κάποτε στην αρχαία έποχή, σε μία μικρή πόλι της Μικράς Ασίας ένα κορίτσι με ξανθά μαλλιά σαν χρυσάφι και ώραια γαλανά μάτια. Ήταν πολύ έργατικό και όλη την ημέρα κρυμμένο στη σκιά του ήλιου ύφαινε με λινάρι και μαλλι ώραια μαλακά ύφασματα, που όλος ο κόσμος τα θαύμαζε.

Τό όνομά της ήταν Αράχνη. Όσο περνούσε ο καιρός, τόση περηφάνεια ένοιωθε για την τέχνη της, που δεν καταδεχόταν πιά να μιλήσει στους ανθρώπους.

Μία μέρα ενώ καθόταν στον άργαλειό και ύφαινε σκυρμένη στο πανί της, είπε, θαυμάζοντας τό έργο της: «Κανένας σ' όλοκληρο τον κόσμο δεν ξέρει να ύφαινη τόσο καλά όσο εγώ! Κανένας δεν μπορεί να παραβληθή μαζί μου!...»

Τότε άκουσε μία φωνή από πίσω της να την ρωτά σιγανά: «Αράχνη, πές μου, ποιός σ' έμαθε να ύφαινης και να γνέθης με τόση τέχνη;»

—Ποιός μ' έμαθε; άποκρίθηκε ή Αράχνη. Ποιός ήταν ανάγκη να με μάθη να ύφαινω; Μόνη μου έμαθα να ύφαινω με λινάρι και μαλλι τα πανιά, που βλέπεις να θαυμάζει όλος ο κόσμος.

—Δεν είναι έτσι, Αράχνη, είπε πάλι ή φωνή. Όπως να μη τό έχεις καταλάβει, αλλά πρέπει να ξαίρης ότι τό χέρι σου τό οδηγεί ή θεά Αθηνά.

—Η θεά Αθηνά; ρώτησε γελώντας ή Αράχνη. Και μπορεί ή θεά Αθηνά να ύφαινη τέτοιο πανί σαν τό δικό μου; Πολύ θα ήθελα, μα την αλήθεια, να την ιδώ μπροστά μου μία μέρα και να της ζητήσω να παραβληθώμε στην τέχνη του Αργαλειού. Και σε βεβαιώνω ότι εγώ θα έχω να την διδάξω κι όχι εκείνη έμένας.

—Αράχνη, είπε τότε ή φωνή θυμωμένη, θα γίνη ή χάρι που ζητάς κι άμέσως μάλιστα.

Και ξαφνικά μπροστά στην τρομαγμένη νέα, ξεπρόβαλε μία γυναίκα ψηλή, με περήφανη κορμοστασιά, με μακρύ φόρεμα τόσο ώραίο, που ή Αράχνη χλώμιασε μόλις τό είδε. Κρατούσε στο χέρι ένα δόρυ χρυσό και μία στρογγυλή άσπίδα και τα μάτια της άστραφτερά και διαπεραστικά κοιτάξαν την Αράχνη μ' ένα τέτοιο τρομερό βλέμμα, που εκείνη χαμήλωσε τα μάτια της.

—Εγώ είμαι ή θεά Αθηνά, είπε ή γυναίκα. Σ' άκουσα να παinueσαι για την τέχνη σου κι ήθελα να μάθω αν μου χρωστάς ευγνωμοσύνη για τό μεγάλο χάρισμα, που σου έχω δώσει. Εξακολουθείς να λες ότι μόνη σου έμαθες να γνέθης και να ύφαινης τόσο καλά;

—Μάλιστα, μόνη μου!... τό ξανα-

λέω!... είπε με πείσμα ή Αράχνη. Σε κανένα δεν χρωστώ τίποτε. Κι αν θέλης μάλιστα εξακολουθώ να λέω ότι κανένας δεν μπορεί να παραβληθή στην τέχνη μου με μένα!...

Τό πρόσωπο της Αθηνάς κατσούφιασε τότε από θυμό. Κι άμέσως άποκρίθηκε με τη θεϊκή της μεγαλοπρέπεια:

—Ποτέ δεν κάνει ένας θνητός να περηφανεύεται μπροστά στους θεούς. Αλλά σαν θέλεις να παραβγούμε στο ύψος του άργαλειού, δεν έχω αντίρρηση. Σε τρεις μέρες σ' αύτη την ίδια θέση θα καλέσουμε όλους τους ανθρώπους και τους θεούς ναρθούν να μάς δούν. Σ' θα ύφαινης στο δικό σου άργαλειό κι εγώ στον δικό μου. Δικαστής μας θάνα ο πατέρας των θεών και των ανθρώπων ο Ξακουστός ο Δίας, που χαρίζει παντού τη δικαιοσύνη. Κι αν τό πανί, που θα ύφαινης έσύ θάνα καλύτερο από τό δικό μου, εγώ δεν θα ξαναύφαινω πιά. Μ' αν τό δικό μου πανί θάνα από τό δικό σου άνώτερο, τότε δεν θα πιάσης πιά έσύ στα χέρια σου τόκα άργαλειό ή άδράχτι. Είσαι σύμφωνη μ' αυτά που σου είπα;

—Σύμφωνη είμαι!... άποκρίθηκε ή Αράχνη.

Η Αθηνά χάθηκε τότε μέσα σ' ένα χρυσό σύννεφο, που την πήγε άμέσως πάνω στον Όλυμπο.

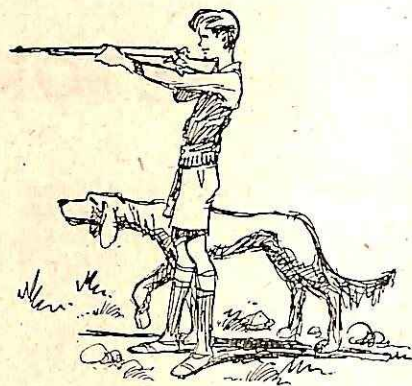
Όταν ήλθε ή τρίτη μέρα, που είχε συμφωνήσει ή Αθηνά με την Αράχνη να παραβγούν στην τέχνη του άφαντού, έπήγε όλος ο κόσμος από διάφορα μέρη να παρακολουθήσει αυτόν τον παράξενο διαγωνισμό. Ο δικαστής τους, ο μεγάλος θεός Δίας παρακολουθούσε μέσα από τα σύννεφα την τέχνη της κάθε μιάς. Η Αράχνη είχε στημένο τον άργαλειό της εκεί στον κήπο κάτω από τη σκιά και γύρω της πετούσαν πεταλούδες και τσιτζίκια, που τραγουδούσαν όλη μέρα. Αλλά ή θεά Αθηνά είχε στήσει τον άργαλειό της πάνω στον γαλανό ούρανό, γιατί αύτη ήταν ή βασίλισσα του αιθέρα. Όταν ή Αράχνη άρχισε να ύφαινη τό πανί, που έβγαине από τον άργαλειό της, ήταν τόσο λεπτό και μαλακό, αλλά συγχρόνως τόσο στερεό και δυνατό, που όλος ο κόσμος θαύμασε την τέχνη της. Αλλά και όταν τελείωσε τό σχέδιο, που έκανε με τόση χάρι και τόση αρμονία, όλοι παραδέχτηκαν πώς είχε δίκην νάνα τόσο περήφανη για την τέχνη της. Είχε σχεδιάσει πάνω στο πανί τις διάφορες εποχές του χρόνου, των χειμώνα με τα χιόνια του και τις δυνατές βροχές, την άνοιξη με την όμορφη φανταχτερή της στολή, τό ζεστό καλοκαίρι με την γαλάζια θάλασσα και τό φορτωμένο περιβόλια και τό μελαγχολικό φθινόπωρο με τον γκρίζο ούρανό και τό κίτρινα φύλλα.

Μά όταν κι ή Αθηνά τελείωσε τό δικό της πανί πούχε τό γαλάζιο τουράνου και τό χρυσάφι των άκτίων του ήλιου, πούχε τό ρόδισμα της αύγης και τό μενεξεδένιο χρώμα της δύσης, κι είχε σχέδια την όμορφη ζωή των άθαντων θεών πάνω στον Όλυμπο, εκεί όπου ο αιθέρας πάντα γελάει, όλοι έμειναν με τό στόμα άνοιχτό από τόν θαυμασμό τους κι άμέσως ξέχασαν τό πανί της Αράχνης. Αλλά κι ή ίδια ή περήφανη κόρη σαν γύρισε και είδε τό ύφαντό της θεάς Αθηνάς τόσο θαύμασε για την τέχνη της, που έσκυψε τό κεφάλι και άρχισε να κλαίη άπαρηγόρητη με πίκρα δάκρυα: «Άλλοίμονο σ' έμένα τη δυστυχισμένη, έλεγε, πώς μπορώ πιά να ζήσω, τώρα που δεν θα μπορώ, σύμφωνα με την ύπόσχεσή μου, να πάρω στο χέρι μου άργαλειό, τόκα ή άδράχτι;

Τόση ήταν ή απέλπισία της και τό κλάμα της, που ή θεά Αθηνά την λυπήθηκε: «Μην κλαίς, της είπε. Κι αφού δεν μπορώ να σε λύσω από την ύπόσχεσή σου, θ' σε μεταμορφώσω σ' ένα μικρό πλάσμα, που θα μπορή να γνέθη και να ύφαινη δίχως άργαλειό». Και χτυπώντας την με την σαίτα της την μεταμόρφωσε σε μία μικροσκοπική Αράχνη, που έτρεξε άμέσως σε μία σκοτεινή γωνιά και άρχισε να ύφαινη. Από τότε ή άράχνη μαζεύεται στις διάφορες γωνιές κι εκεί ύφαινει, ύφαινει διαρκώς, σύμφωνα με την επιθυμία της και θυμάται με πίκρα πώς ή περηφάνεια της την έκανε από ένα όμορφο κορίτσι ένα ταπεινό έντομο.

Ξαφνικά πρόβαλε μπροστά στην τρομαγμένη νέα μία γυναίκα ψηλή...

Η σκοποβολή, ένα σπόρ που χρειάζεται μεγάλη προσοχή και συγκέντρωση, έχει να παρουσιάσει σπουδαίους αθλητές στον τόπο μας. Είτε σε σταθερό στόχο, είτε σε κινούμενο, οι σκοπευτές και οι κινήσεις τους καλύπτουν τον κόσμο. Βέβαια, και στην περίπτωση αυτή του αθλήματος τα μέσα είναι πολύ περιορισμένα. Στα σχολεία π.χ., που θαπρεπε να υπάρχουν αρκετά όπλα σκοποβολής — φλόμπερ και άλλα ειδικά για σκόπευσι — ή είναι ανύπαρκτα ή βρίσκονται ελάχιστα. Κι όμως ο δόλος σχεδόν τούς διευκολύνει, όπως άλλωστε και στις Ολυμπιάδες, οι σκοπευτές μας είχαν πραγματικές επιτυχίες. Όπως είπαμε, το σπόρ της σκοποβολής διακρίνεται σε δυο κατηγορίες. Η μία είναι, όταν σκοπεύει κανείς — με οποιοδήποτε όπλο — σε σταθερό στόχο, άσχετα με την απόστασι από την οποία σημαδεύει, κ' ή άλλη, όταν ρίχνει επάνω σε κινούμενο στόχο, όπως είναι οι πηλίοι δίσκοι, που εκτοξεύονται (πετιούνται: στον αέρα) από ειδικό μηχανισμό, ή σε περιστέρια. Όπως, βλέπετε, η δεύτερη αυτή κατηγορία της σκοποβολής, είναι η λεγόμενη κυνηγεσία. Και σ' αυτό το είδος της σκοπεύσεως οι Έλληνες αθλητές είναι εξαιρετικοί, γιατί έχουν όλα τα απαιτού-

μενα προσόντα. Δηλαδή: ταχύτητα αντίληψης, σταθερότητα και άμεση έκτεlesi. Το αγώνισμα σκοποβολής κατά πηλίνων δίσκων δεν είναι τώρα πια στο Ολυμπιακό πρόγραμμα, πρόκειται όμως να ξαναμπή. Η Διεθνής Σκοπευτική Ομοσπονδία το έχει ζητήσει από την Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή και είναι βέβαιο ότι η σκοποβολή κατά πηλίνων δίσκων θα γίνει και πάλι ένα από τα αγωνίσματα των Ολυμπιακών αγώνων, όπως ήταν και πρώτα. Τα αγωνίσματα όμως σκοποβολής επί σταθερού στόχου υπάρχουν πάντα στο Ολυμπιακό πρόγραμμα.

Όπως και στους Βαλκανικούς σκοπευτικούς αγώνες, έτσι και στο διεθνές πρωτάθλημα που έγινε το 1950 στη Μαδρίτη, οι Έλληνες κυνηγοί πέτυχαν εξαιρετικές νίκες: Ο κ. Ι. Κούτσης, που είναι ένας από τους καλύτερους σκοπευτές μας ήλθε τότε πρώτος μέσα σε 127 εκπροσώπους από όλον τον κόσμο. Στο ίδιο αγώνισμα ο κ. Λιναρδάκης είχε έρθει 5ος, ο κ. Κούτσης 11ος και ο κ. Λυκούρης 12ος. Έπειτα στο ομαδικό παγκόσμιο πρωτάθλημα η Έλληνική ομάδα κέρδισε τη δεύτερη θέση. Στο ατομικό πρωτάθλημα ο κ. Ι. Κούτσης είχε έρθει 4ος. Εξαιρετικός επίσης σκοπευτής είναι και ο εξάδελφος του προηγου-

μενου, ο κ. Γ. Κούτσης. Ο Όμιλος φίλων κυνηγετικού όπλου, στον οποίο ανήκουν όλοι αυτοί, έχει κάπου 300 μέλη. Πολύ λίγα όμως απ' αυτά ασχολούνται πραγματικά με επιτυχία στη σκοποβολή, που άλλωστε είναι και αυτή πολυέξοδη αθλήμα. Σκεφθήτε ότι εκτός από τα όπλα, είναι πολύ ακριβά και τα φυσίγγια που χρειάζονται, φυσικά, όχι μόνο για τους αγώνες, αλλά και για τις προπονήσεις.

Αλλά και στο άλλο είδος της σκοποβολής, σε ακίνητο, δηλαδή στόχο, διακρίνονται πολύ οι Έλληνες σκοπευτές, παρ' όλη την περιορισμένη προπόνησί τους. Γιατί στους συλλόγους τα σκοπευτικά τμήματα είναι σχεδόν ανύπαρκτα και μόνο στις Ένοπλες Δυνάμεις και στα Σώματα Ασφαλείας, όπως είναι φυσικό, γίνεται συστηματική εξάσκηση.

Ένας από τους καλύτερους προπονητές μας σε σταθερό στόχο ήταν και ο κ. Γ. Βήχος, που είναι σήμερα νομάρχης. Στο παγκόσμιο πρωτάθλημα του Όσλο, πριν λίγα χρόνια, ο κ. Βήχος, όπως και άλλοι σκοπευτές μας, διακρίθηκαν επιτυχώς έχοντας εξαιρετικές επιδόσεις.

να βρίσκουν εύκολα, για να τρών. Και κρύωναν κι όλα τα δύστυχα, ξεπουπουλιασμένα όπως ήταν...

Αρχισαν λοιπόν τα καυμένα να φορούν από την πείνα και το κρύο. Πριν να περάσουν τέσσερις μήνες είχαν ψοφήσει όλα. Κι έμειναν μονάχα ο Χρυσόφτερος και τα περήφανα πλουμιστά παγόνια, κοιτώντας με απελπισία τα ελάχιστα κοφίνια με υλικά, που πρόσβααν να ρθούν από τη Μαϊμούδοπολι. Ποιός θα τους έφερνε άλλα, τώρα που έλειψαν πια τα περιστέρια, αλλά και πώς θα μπορούσε να μπη μπροστά μια τόσο δύσκολη δουλειά, τώρα που δεν υπήρχαν πια όλα εκείνα τ' ακούραστα πουλάκια;

Αξάφνα μια μέρα, κάτι παπαγάλοι από μια χώρα κοντινή τους κηρύσσουν τον πόλεμο. Ο Χρυσόφτερος πάει να τα χάσει από το φόβο του. Τι αντίστασι να προβάλλει μόνο με τα καμαρωτά κι άργόκινητα παγόνια του...

Και να ένα πρωί κι όρμουν οι παπαγάλοι στην Πράσινη Πολιτεία. Σε λίγο όλα τα παγόνια ήταν σκοτωμένα. Μόνο ο Χρυσόφτερος με καμιά δεκαριά συντρόφους του έγλυτσαν. Αλλά κι αυτούς τους αιχμαλώτισαν οι παπαγάλοι, τους έκοψαν άμέσως σέρριζα τις μακρυές ουρές και τους έκαναν για πάντα υπηρέτες τους.

B.

Η ΔΙΑΒΡΩΣΙΣ

ΠΑΝΟΥ ΓΡΙΣΠΟΥ

Το νερό, είτε βρόχινο είτε πηγαίο, όταν κυκλοφορεί γάνω στη γη, έχει μέσα του κάποια δύναμη. Με τη δύναμη αυτή μπορεί και μετατοπίζει τις πέτρες, κουβαλάει χαλίκια και χώματα σε μεγάλες αποστάσεις, ρεματιάζει το έδαφος, ξεριζώνει δένδρα κλπ. Τη δύναμη αυτή, που έχει το νερό, την ονομάζουμε μηχανική ενέργεια του νερού.

Έργο του νερού της βροχής και των νερών, που τρέχουν στα ρυάκια, στα ρέματα και στα ποτάμια, είναι να κουβαλούν τα στερεά υλικά του βουνού στον κάμπο και στη θάλασσα, να χαμηλώνουν τις ράχες, τις κορφές των βουνών και να προσγίνουν τους κάμπους με τις κατεβασίες των. Και έργο του κάθε ποταμού, που βγαίνει στη θάλασσα είναι να μολώνη τον κόλπο του. Αϊώνες αμέτρητους, άσταμάτητα και ακούραστα, δουλεύουν τα ποτάμια και τα τρενούμενα νερά, γενικώς, σ' αυτό το έργο.

Το έργο αυτό άμα γίνεται με ρυθμό, όπως έχει κανονίσει η ίδια η φύσις, δεν είναι κακό, απεναντίας μάλιστα είναι ωφέλιμο. Γιατί τα ποτάμια κατεβάοντας στους κάμπους χώμα και φύλλα από τα βουνά, λιπαίνουν τα χωράφια και τα κάνουν πιο προσοδοφόρα. Το βλέπουμε αυτό ολοφάνερα περισσότερο από κάθε άλλο ποτάμι του κόσμου, στο Νείλο, όπου οι κατεβασίες του σκεπάζουν με πλούσιο στρώμα από παραγωγικό έδαφος την κοιλάδα της Αιγύπτου και την κάνουν να δίνει άφθονα προϊόντα. Γι' αυτό λένε πως

«Οὐκ' ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη!»

(Συνέχεια από σελ. 5)

ιστορία ζή, —γράφει ο αὐστηρὸς καὶ δυσμενὴς πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ἀγγλος ἱστορικὸς Φίνλεϋ. Τὸ ὄλοκαύτωμα τοῦ Καψάλη καὶ τοῦ περιφήμου ἀρχιερέως Ἰωσήφ τῶν Ρωγῶν, ὁδηγεῖ τὴν διεθνή κοινὴ γνώμην καὶ τὰς κυβερνήσεις εἰς τὴν λύσιν τοῦ δράματος τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ὁ ἑνταφιασμός τοῦ Μεσολογγίου, ὁ πρὸς στιγμὴν νομισθεὶς ἑνταφιασμός τῆς ἑπαναστατημένης Ἑλλάδος, ὑπῆρξεν ὁ κτίστης τῆς ἐλευθέρως πατρίδος. Καὶ προσερχόμενοι σήμερον, νοερῶς, εὐλαβεῖς εἰς τὸν τύμβον τῶν μεγάλων Νεκρῶν, βλέπομεν τὸν ἀγγέλον «τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ οὐρανοῦ» καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ καὶ λέγοντα τὸν ἀναστάσιμον τοῦ Γένους χαιρετισμόν: «Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη!».

Ε. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ή Αίγυπτος είναι δώρο του Νείλου. Τα ποτάμια από στερεά υλικά, που κατεβάζουν τα μεγάλα ποτάμια κάθε χρόνο στις εκβολές τους, είναι πάρα πολύ μεγάλα.

Ο Αμαζόνιος, το μεγαλύτερο ποτάμι της Ν. Αμερικής κατεβάσει κατά μέσο όρο 120.000 κυβ. μέτρα στο δευτερόλεπτο.

Ο Σηκουάνας, μέτριο σε μήκος ποτάμι της Γαλλίας, κατεβάσει 300 κ.μ. στο δευτερόλεπτο. Ο Ροδανός, άλλο ποτάμι της Γαλλίας, κατεβάσει 2.000 κ.μ. στο 1'.

Ο Πάδος, ποτάμι της Β. Ιταλίας, κατεβάσει 46.000.000 κ.μ. το χρόνο.

Και τα δικά μας ποτάμια, Αλιάκμονας, Λουδίας, Γαλλικός και Αζιός, που χύνονται στο Θερμαϊκό κόλπο, υπολογίζεται ότι σε 1.000 χρόνια θα έχουν κλείσει το λιμάνι της Θεσσαλονίκης με τις κατεβασίες τους.

Αυτά κάνει η φύσις με ρυθμό, που δεν φέρνει καταστροφές. Όταν όμως

ΟΙ ΦΥΛΛΩΣΙΕΣ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Με τις πράσιες ή φυλλωσιές των δέντρων πρασινίζουν.

Απ' τους κορμούς παίρνουν χυμούς τα φύλλα τους πλουτίζουν.

Όλες δασίες σκορπούν δροσιές θροΐζουν, μουρμουρίζουν.

Πουλάκια εκεί τη μουσική φωνούλα τους κουρντίζουν.

Στα σκιερὰ τὰ ζωηρά παιδάκια ξεφωνίζουν.

Και τις βοές παίρνουν πνοές ανέμων και σκορπίζουν.

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗΣ

το έργο αυτό δεν γίνεται με το ρυθμό που έχει δώσει η φύσις, τότε η κανονική μεταφορά στερεών υλικών από το νερό γίνεται με ανώμαλο και γρήγορο ρυθμό και φέρνει καταστροφές και ζημιές στους ανθρώπους.

Αυτή λοιπόν η ανώμαλη και καταστροφική δράσις του νερού, λέγεται διαβρωσις. Όταν η μηχανική ενέργεια του νερού εκδηλώνεται ως διάβρωσις, τότε το έδαφος των βουνών, ξεπλένεται από το χώμα του, απογυμνώνεται και ο ξερός βράχος βγαίνει στην επιφάνεια.

Πάνω στον ξερό βράχο δεν μπορεί να προκόψει καμιά καλλιέργεια. Χορτάρι δεν φυτρώνει για να βοσκήσουν τα γιδόπρόβατα. Ο τόπος φτωχαίνει. Αυτά γίνονται στο βουνό. Μα και ο κάμπος δεν καλοπερνάει. Οι πέτρες και τα χώματα αχρηστεύουν τα χωράφια του κάμπου. Οι κατεβασίες γεμίζουν τις καμάρες και αχρηστεύουν τα γεφύρια. Γκρεμίζουν τις σιδηροδρομικές γραμμές, κόβουν τους δρόμους, παρασύρουν σπίντια, αποθήκες, αναποδογυρίζουν φράγματα κι άλλες τέτοιες ζημιές κάνουν. Η διάβρωσις είναι ένας πολύ επικίνδυνος εχθρός, γι' αυτό πρέπει να τον πολεμήσουμε. Αλλά με ποιά μέσα θα μπορέσουμε να τον πολεμήσουμε; Το πιο σημαντικὸ ὄπλο ἐναντίον τῆς διαβρώσεως εἶναι τὸ δάσος. Αὐτὸ εἶναι τὸ μέσο, πὺ μεταχειρίζεται ἡ φύσις, γιὰ νὰ ρυθμίῃ τὸ κανονικὸ τρέξιμο τοῦ νεροῦ πάνω στὴ γῆ. Ὁ ἄνθρωπος ὁμῶς ἀσυλλόγιστα, καταστρέφοντας τὸ δάσος μετὰ τὴ φωτιά, μετὰ τὸ τσεκούρι, μετὰ τὴν ἀξινόρι, μετὰ τὴ βοσκή, χαλάει αὐτὸ τὸ φυσικὸ ρυθμιστικὸ διαταράζει τὴ λειτουργία του. Ἔτσι ἡ μηχανικὴ ἐνέργεια τοῦ νεροῦ μεταβάλλεται σὲ μάλιστα, πὺ τιμῶρει τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν ἀστοχία τους.

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, τώρα με ποῖο τρόπο θὰ καταπολεμήσουμε τὸν ἐχθρὸ, τὴν Διάβρωσι. Ξαναφτιάχνοντας τὸ δάσος πάνω στὶς πλευρὲς τῶν βουνῶν. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ νοησιμοποιῶμε δυὸ μέσα συνήθως. Πρῶτα πρῶτα, σπέρνοντας ἢ φυτεύοντας μικρὰ πευκάκια ἢ ἄλλα δασοδενδρά. Καὶ ἔπειτα, γιτίζοντας μέσα στὶς ρευματιὲς ντουβάρια καὶ ἄλλα τέτοια ἔργα, πὺ τὰ λέμε φράγματα. Με αὐτὰ πιάνουμε τὶς νεροσφαγιές, προστατεύουμε τὸ χῶμα, τὸ κρατοῦμε πάνω στὴν πλαγιά νὰ μὴ μᾶς φύγῃ κατὰ τὴ θάλασσα καὶ κλείνουμε τὶς πληγὲς τοῦ ἐδάφους, ὅπως ὁ γιατρός ἐπούλωνει τὶς πληγὲς σ' ἕναν ἄρρωστο.

Γι' αὐτὰ τὰ ἔργα τὸ Κράτος μας, ἐοδεύει κάθε χρόνο δισεκατομμύρια δραχμὲς. Τὸν περασμένο χρόνο ἐόδεψε δυὸ δισεκ. δραχμὲς καὶ φέτος ἡ δαπάνη θὰ ξεπεράσῃ τὰ τρία δισεκατομμύρια.

Στὴν εἰκόνα, πὺ παραθέτουμε, φαίνεται ἕνα πέτρινο φράγμα κτισμένο μέσα στὴν κοίτη κάποιου χειμάρρου τῆς Θεσσαλίας.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ βραβεύσεως Λευκωμάτων Σχολικῆς Ἀλληλογραφίας ἔτους 1952 — 53 ἀπένειμε τὰ ἀκόλουθα βραβεῖα :

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α'.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) 2ον Γυμνάσιον Θηλέων (5 βραβεῖα) τάξεις Ζ¹, τάξεις Η¹, τάξεις Η², τάξεις 8η Πρακτικοῦ, τάξεις Εα.
- 2) 4ον Γυμνάσιον Θηλέων τάξεις Δ' τμ. 3.
- 3) 8ον Γυμνάσιον Θηλέων (4 βραβεῖα) τάξεις Ζβ, τάξεις Ζα, τάξεις Στ'β, τάξεις Στ'α.
- 4) 9ον Γυμνάσιον Θηλέων (3 βραβεῖα) τάξεις Στ'β, τάξεις Ζβ, τάξεις Εβ.
- 5) Ἀρσάκειον Γυμνάσιον Ψυχικοῦ (5 βραβεῖα) τάξεις Δγ, τάξεις Στ', τάξεις Δβ, τάξεις Γα, τάξεις Γβ.
- 6) Πειραματικὸν Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
- 7) Δημοσίαν Ἐμπορικὴν Σχολὴν Θηλέων.
- 8) Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας (2 βραβεῖα) τάξεις Ζ, τάξεις Στ'β.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) 2ον Γυμνάσιον Θηλέων τάξεις Στ'.
- 2) 6ον Μικτὸν Καστέλλας.
- 3) Ράλλειον Γυμνάσιον Θηλέων.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Γυμνάσιον Θηλέων Κοζάνης.
- 2) Δημοσίαν Ἐμπορικὴν Σχολὴν Ἡρακλείου Κρήτης.
- 3) 2ον Γυμνάσιον Θηλέων Πατρῶν (τάξεις Στ').

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ — ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ «Βυζάντιον» Ἀθηνῶν.
- 2) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Φιλιππίδου Ἀθηνῶν.
- 3) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Εὐαγγελινίδου Ἀθηνῶν.
- 4) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Σαλβάνου Ἀθηνῶν.
- 5) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ «Παντάνασσα» Πειραιῶς.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) 13ον Δημ. Σχολεῖον Α' περιφερείας.
- 2) 45ον Δημ. Σχολεῖον Β' περιφερείας.
- 3) 54ον Δημ. Σχολεῖον Γ' περιφερείας.
- 4) Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀγ. Δημητρίου Μπραχάμι Ε' περιφερείας.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) 21ον Δημ. Σχολεῖον Α' περιφερείας.
- 2) 1ον Δημ. Σχολεῖον Αἰγίνης Α' περιφερείας.
- 3) 20ον Δημ. Σχολεῖον Β' περιφερείας.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- 1) 12ον Δημ. Σχολεῖον Θεσ/νίκης Α' περιφερείας.
- 2) 1ον Δημ. Σχολεῖον Θεσ/νίκης Β' περιφερείας.
- 3) 12ον Δημ. Σχολεῖον καὶ Γ' Νεαπόλεως, Δ' περιφερείας Θεσσαλονίκης.
- 4) 3ον Δημ. Σχολεῖον Ἐδέσσης.
- 5) 5ον Δημ. Σχολεῖον (Σουγίουλου) Καβάλας.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Θέρμου Τριχωνίδος.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Ἀργαλαστής Βόλου.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

- 1) 1ον καὶ 2ον Δημ. Σχολ. Ναυπλίου (τάξ. Στ').
- 2) Δημ. Σχολεῖον Ἄσου Κορινθίας.
- 3) 16ον Δημ. Σχολεῖον Ἀγίας Πατρῶν.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β'.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) 2ον Γυμνάσιον Θηλέων (2 βραβεῖα) τάξεις Στ' τάξεις Γ¹.
- 2) 3ον Γυμνάσιον Θηλέων τάξεις Ηα
- 3) 8ον Γυμνάσιον Θηλέων τάξεις Ηβ.
- 4) 9ον Γυμνάσιον Θηλέων (2 βραβεῖα) τάξεις Γβ, τάξεις Εα.

- 5) Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας (4 βραβεῖα) τάξεις Δα, τάξεις Ε¹, τάξεις Γ, τάξεις Στ'α.
- 6) Γυμνάσιον Μοσχάτου.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) 1ον Πρότυπον Γυμνάσιον Ἀρρένων.
- 2) 4ον Γυμνάσιον Ἀρρένων.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Πυθαγόρειον Γυμνάσιον Σάμου 2 βραβεῖα (τάξεις Ε, τάξεις Δ).
- 2) Γυμνάσιον Ἀριδαίας.
- 3) Γυμνάσιον Θηλέων Ἀργοστολίου (2 βραβεῖα) τάξεις Γ, τάξεις Δ.
- 4) Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀρτης.
- 5) Γυμνάσιον Γιαννιτσῶν.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ — ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Ἐκπαιδευτήριον Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συνδέσμου «Μαρία Κρίκου» Ἀθηνῶν.
- 2) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Λεωνοδοπούλου Ἀθηνῶν.
- 3) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ «Ἑλληνισμός» Πειραιῶς.
- 4) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Π. Μιχαλοπούλου Πλαφουστῆ.
- 5) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Καλπάκα Ἀθηνῶν.
- 6) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Παντάνασσα Πειραιῶς.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) 46ον Δημ. Σχολεῖον Β' περιφερείας.
- 2) 41ον Δημ. Σχολεῖον Β' περιφερείας.
- 3) 4ον Δημ. Σχολεῖον Ὑμηττοῦ Ε' περιφερείας.
- 4) Δημοτικὸν Σχολεῖον Καλυβίων Μεσογείων Ε' περιφερείας.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) 18ον Δημ. Σχολεῖον Α' περιφερείας.
- 2) 15ον Δημ. Σχολεῖον Α' περιφερείας.
- 3) Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀγ. Μαρίνης, Αἰγίνης Α' περιφερείας.
- 4) Δημοτικὸν Σχολεῖον Χλόης Αἰγίνης Α' περιφερείας.
- 5) 5ον Δημ. Σχολεῖον Β' περιφερείας.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Α' ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Ν. Κουκλουτζά Θεσσαλονίκης.
- 2) Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Παύλου Θεσσαλονίκης Γ' περιφερείας.
- 3) 1ον Δημ. Σχολεῖον Νεστορίου — Καστοριάς.
- 4) Δημ. Σχολεῖον Δασωτοῦ Κ. Νευροκοπίου.
- 5) Δημ. Σχολεῖον Φιλαδελφειανῶν Κιλκίς.
- 6) Πρότυπον Δημ. Σχολεῖον Ἄνω Σιατίστης.
- 7) Δημ. Σχολεῖον Ν. Μαδύτου Λαγκαδά.
- 8) Δημ. Σχολεῖον Μεγαλοκάμπου Δράμας.
- 9) 6ον Δημ. Σχολεῖον Σερρών.
- 10) Δημ. Σχολεῖον Ἀμυγδαλῶν.

Β' ΗΠΕΙΡΟΣ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Κληματαριάς Παγωνίου.

Γ' ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Θεοκτίστου Γορτυνίας.
- 2) Δημ. Σχολεῖον Ἰσθμίας Κορινθίας.
- 3) 1ον Πρότυπον Δημ. Σχολεῖον Παιδ. Ἀκαδημίας Τριπόλεως (Λευκώματα 4).

Δ' ΝΗΣΟΙ ΙΟΝΙΟΥ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Φαρακλάτων Κεφαλληνίας.
- 2) Δημ. Σχολεῖον Μεσοβουνίου Κεφαλληνίας.
- 3) Δημ. Σχολεῖον Ἀσπρογέρακα Κεφαλληνίας.

Ε' ΚΡΗΤΗ—ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Τζιτζιφῆ Ἀποκορώνου Κρήτης.
- 2) Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Ἀντωνίου Γόρτυνος Κρήτης.
- 3) Δημ. Σχολεῖον Χερσονήσου Πεδιάδος Κρήτης.
- 4) Δημ. Σχολ. Σχινοκαψάλων Ἱεραπέτρας »
- 5) Δημοτικὸν Σχολεῖον Κοσκινά Ρόδου

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Γ'.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) 2ον Γυμνάσιον Θηλέων (5 βραβεῖα) τάξεις Ζβ, τάξεις Γ², τάξεις Δ¹, τάξεις Δ³, τάξεις Γ⁴.
- 2) 4ον Γυμνάσιον Θηλέων.
- 3) 9ον Γυμνάσιον Θηλέων (2 βραβεῖα) τάξεις Στ'α, τάξεις Γ³.
- 4) Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας (2 βραβεῖα) τάξεις Εβ, τάξεις Δβ.
- 5) Γυμνάσιον Ἀρρένων Ν. Σμύρνης.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Πειραματικὸν Σχολεῖον Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Λευκώματα 5).
- 2) Α' Γυμνάσιον Ἀρρένων Θεσσαλονίκης.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ — ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Εἰρ. Θειακάκη Πειραιῶς.
- 2) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Εὐδαίμονος Πειραιῶς.
- 3) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Ν. Φαλήρου.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- 1) 36ον Δημ. Σχολεῖον Β' περιφερείας.
- 2) 46ον Δημ. Σχολ. Β' περιφερείας (2 Λευκώμ.).
- 3) 2ον Δημ. Σχολεῖον Καλλιθέας Δ' περιφερείας.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) 16ον Δημ. Σχολεῖον Α' περιφερείας.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Α' ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- 1) 24ον Δημ. Σχολεῖον Θεσσαλονίκης Α' περιφ.
- 2) Δημ. Σχολεῖον Ν. Μαγνησίας Θεσσαλονίκης.
- 3) Δημ. Σχολεῖον Γεωργιανῆς Καβάλας.
- 4) Δημ. Σχολεῖον Σιταριάς Ἀμυνταίου.
- 5) Δημ. Σχολεῖον Τρικώμου Γρεβενῶν.

Β' ΗΠΕΙΡΟΣ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Ἀσφάκας Ζαγορίου.
- 2) Δημ. Σχολεῖον Βασιλικοῦ Παγωνίου.
- 3) Δημ. Σχολ. Καλεντζίου Πλαίσιας Ἰωαννίνων.
- 4) Δημ. Σχολεῖον Ἀργυροχωρίου Παγωνίου.
- 5) Δημ. Σχολεῖον Τριστενοῦ Ζαγορίου.

Γ' ΘΕΣΣΑΛΙΑ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Μηλίνης Βόλου.
- 2) Δημ. Σχολεῖον Ἠλίας Καοδίτης.
- 3) Δημ. Σχολεῖον Συκεῶνος Καρδίτης.

Δ' ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

- 1) 2ον Δημ. Σχολεῖον Τοιπόλεως.
- 2) Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Θεόδωρου Κορινθίας.
- 3) Δημ. Σχολεῖον Γλύφας Ἀμαλιάδος.
- 4) Δημ. Σχολεῖον Πανυπερίου Ἠλείας.
- 5) Δημ. Σχολεῖον Λαχίου Βοιῶν Λακωνίας.

Ε' ΙΟΝΙΟΙ ΝΗΣΟΙ

- Δημ. Σχολεῖον Καρδακᾶτων Κεφαλληνίας.

ΣΤ' ΚΡΗΤΗ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Πινῶν Μεραμβέλου.
- 2) Δημ. Σχολεῖον Ἀλητσανῆ Ἡρακλείου.
- 3) Δημ. Σχολεῖον Φουρνῆς Μεραμβέλλου.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΕΠΑΙΝΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΗΠΕΙΡΟΣ

- 1) Δημ. Σχολ. Λαδοχωρίου Θεσπρωτίας.
- 2) Δημ. Σχολεῖον Ἀηδοχωρίου Κονίτης.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Λαρύμνης Λοκρίδος.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

- 1) Δημ. Σχολ. Βραγγιανῶν Καρδίτης (Λευκ. 2).
- 2) Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Παρασκευῆς Βόλου.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Παλαιοβαρβάσσαινας Ἠλείας.

ΙΟΝΙΟΙ ΝΗΣΟΙ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Ζωλῶν Κεφαλληνίας.

ΚΡΗΤΗ

- 1) Δημ. Σχολεῖον Φουρφουρά Ρεθύμνης.
- 2) Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Κωνσταντίνου Ρεθύμνης.

* * *

ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Γενεύη, 11 Φεβρουαρίου 1954.

Σὰς συγχάριμεν θερμότατα διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν συνεχὴ δραστηριότητα τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριστῶν εἰς ὅλας τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

C. A. Schusselē

Δ) τῆς Γραφείου Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Washington 11 Φεβρουαρίου 1954

Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν ἀποστολὴν φωτογραφίων καὶ εὐχαριστηρίων ἐπιστολῶν διὰ τὴν δωρηθεῖσαν διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας ποσότητα σάπωνος. Ἡ ἀποστολὴ τῶν μᾶς εὐκολύνει πολὺ εἰς τὸ νὰ ἀντιληφθῶν οἱ δωρηταί, Ἀμερικανοὶ Ἐρυθροσταυρίται, πῶς ἐχρησιμοποίηθη τὸ δῶρον τῶν.

Livingston Blair

Δ) τῆς Ἀμερικ. Ε. Σ. Ν.

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΕΙΣΟΜΑΝΗΚΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

—Τὸ Ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον Καπανδριτίου ἀπέστειλε 1 δέμα με διάφορα εἶδη εἰς Ἐπιθεωρητὴν Δημ. Σχολεῖου Λευκάδος.

—Τὸ Ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον «Θετικὴ Ἀγωγή» 2 χαρτοδέματα διὰ Γυμνάσιον Κεραμῶν Κεφαλληνίας.

—Τὸ «Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον Ἀθηνῶν 1 δέμα διὰ Δημ. Σχολεῖον Πουλᾶτων Κεφαλληνίας.

—Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Δάφνης Ε' περιφ. Ἀθηνῶν 1 χαρτόδεμα καὶ 3 σάκκους διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Πανοκράτορος Ζακύνθου.

—Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Δημητρίου Ε' Περιφ. Ἀθηνῶν 1 δέμα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Πανοκράτορος Ζακύνθου.

—Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ «Φῶς» Χαλανδρίου 2 σάκκους διὰ τὸ Γυμνάσιον Κεραμῶν Κεφαλληνίας.

—Τὸ Α' Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἠλιουπόλεως Ἀθηνῶν 2 σάκκους διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Σαρακινάδου Ζακύνθου.

—Τὸ Δημ. Σχολεῖον Μυστιάς Ἐλους Λακωνίας 1 δέμα δι' ἓν Δημοτ. Σχολεῖον Ἀργοστολίου Κεφαλληνίας.

—Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ν. Ἐλβετίας 2 δέματα εἰς Ἐπιθεωρητὴν Δημ. Σχολεῖων Ζακύνθου.

—Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Παταριά 1 χαρτόδεμα διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ραγιά Ζακύνθου.

—Τὸ Ἐκπαιδευτήριον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συνδέσμου 4 χαρτοδέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Τρωϊανάτων — Κρανίας Κεφαλληνίας.

—Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Σοφίας Γκιζελή 3 χαρτοδέματα, 1 δέμα με χάρτες καὶ 1 δέμα με διάφορα εἶδη διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Σπατιάς Κεφαλληνίας.

—Τὸ Γυμνάσιον Κηφισιάς 3 κιβώτια διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Νίφι Κεφαλληνίας καὶ 2 κιβώτια διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Μουσάτων Κρανίας Κεφαλληνίας.

—Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Α' περιφερείας Ἀθηνῶν 2 χαρτοδέματα διὰ τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Ληξουρίου Κεφαλληνίας.

—Τὸ 6ον Δημ. Σχ. Α' περιφ. Ἀθηνῶν 3 σάκκους διὰ Δημ. Σχολ. Κουρουκλάτων Κεφαλληνίας.

—Τὸ Δημ. Σχολεῖον Νέας Τυρολόης Σερώων 1 δέμα εἰς Ἐπιθ. Δημοτικῶν Σχολεῖων Ζακύνθου.

—Τὸ Δημ. Σχολεῖον Βαλυάδας Θεσσαλονίκης 1 δέμα διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Χιονάτων Κεφαλληνίας.

—Τὸ Δημ. Σχολεῖον Καλαμακίου Ἀθηνῶν 1 Δέμα διατὸ Δημ. Σχολεῖον Μεγαλονίου Ζακύνθου.
—Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ «Π. Λιάκη» Ὑμηττοῦ, 4 δέματα διατὸ Β' Δημ. Σχολ. Μαχαιράδου Ζακύνθου.
—Τὸ Ἰδιωτ. Ἐκπαιδευτήριον Ἀφῶν Μουντζουρίδου Γλυφάδας 1 δέμα διατὸ Δημ. Σχολεῖον Πλάνου Ζακύνθου (τάξις Β').
—Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Αἰκ. Λεωνιδοπούλου 4 χαρτοδέματα διατὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Πηγαδακίου Ζακύνθου (διὰ Β' καὶ Γ' τάξιν).
—Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Δάφνης 2 σάκκους διατὸ Α' Δημοτ. Σχολεῖον Παντοκράτορος Ζακύνθου.
—Τὸ Ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον «Φοῖνιξ» Ἀρετῆς Σώκου 1 χαρτόδεμα διατὸ Δημ. Σχολεῖον Παντοκράτορος Ζακύνθου.
—Τὸ Β' Δημ. Σχολεῖον Ὑμηττοῦ Ε' περιφ. Ἀθηνῶν 2 χαρτοδέματα διατὸ Β' Δημ. Σχολεῖον Μαχαιράδου Ζακύνθου (Α' τάξιν).
—Τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Ἐδέσσης ἀπέστειλε ἓν ἑκατομμύριον πεντακόσιες χιλιάδες δραχμὲς μετὶς ὁποῖας ἡγοράσθησαν 14 κιλά μαλλί γιὰ πλέξιμο διατὸ Γυμνάσιον Ἀρρένων καὶ Θηλέων Ἀργοστολίου καὶ τὸ μικτὸν Γυμνάσιον Ληξουρίου.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΘΗΝΑΙ

Αἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Ε'. Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν διωργάνωσαν λαχειοφόρον ἀγορὰν ὑπὲρ τῶν σεισμοληκτικῶν μαθητῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων συνεκέντρωσαν τὸ ποσὸν τῶν 3.350.000 δρχ. μετὰς ὁποῖας ἀγόρασαν σχολικὰ εἶδη, ἡμερησίον, παιγνίδια καὶ γλυκὰ διατὸν Δημ. Σχολεῖον Μονοπαλάτων Κεφαλληνίας, τὸ Γυμνάσιον Ἀργοστολίου καὶ τὰ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ΠΙΚΠΑ εἰς Βούλαν εὐρισκόμενα σεισμοληκτικὰ παιδιὰ.

Ἡ δράσις τῶν ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τὸ Παρματικὸν Σχολεῖον Ἀθηνῶν κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος.

—Ἰδρύσαν πρόχειρα φαρμακεία εἰς τὰς ὁμάδας τῶν.

—Προμηθεύονται τὸν περιοδικὸν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., ἐφοδιάζον δὲ δι' αὐτοῦ καὶ τὴν βιβλιοθήκην τῆς ὁμάδος τῶν.

—Συνεκέντρωσαν ὑπὲρ τὰ 375 δέματα, τὰ ὁποῖα συσκευάσαντες ἐντὸς δέκα ἡμερῶν κινδυνώσαν ἀποστείλουν εἰς τοὺς σεισμοληκτικὸς μαθητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς Κάτω Μακρονήσου καὶ τῆς Γαβαλοῦ.

—Ἀντιπροσωπεύει τὴν ὁμάδων ἐπισκέφθησαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων τὸ ἀσθεὲς παιδί τριῶν περιττέρων τοῦ Ἀσκληπείου Βούλας, προσέφεραν εἰς αὐτὰ σχολικὰ καὶ διάφορα γλυκύσματα καὶ ἐμψυχώγησαν αὐτὰ μετὰ διάφορα ἐπικάαιρα ἄσματα.

—Ἀπέστειλαν εἰς τὸν Ἰαπωνικὸν Ἑρμῶν Σταυρὸν μέσῳ τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. σχολικὰ τραγῳδία, ἑλληνικὰ παραμῦθια καὶ παιγνίδια, ἐκθέσεις μαθητῶν καὶ φωτογραφίας ἀπὸ τῶν σχολικῶν ζῶν καὶ δραστηριοτήτων τῶν μαθητῶν τοῦ Πειραματικῶν Σχολείου. Ἀθηνῶν.

Αἱ Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Ἀρσάκειου Ψυχικοῦ ἀπέστειλαν εἰς τὸ Δημ. Σχ. Ἀετοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπέθεσαν 4.000.000 δρχ. διὰ τὴν ἀνάγειν Ἡρώου καὶ 1500 περίπου βιβλία διὰ τὴν Σχολ. βιβλιοθήκην. Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀετοῦ εἰς ἀναγνώρισιν τῆς πολυτιμῆς ταύτης ἀρωγῆς συνέταξε τὸ ἀκόλουθον πρακτικόν.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἀετῷ σήμερον 28/12/1954 συνήλθεν ἡ Σχολικὴ Ἑσπέρια Ἀετοῦ ἥτις πληροφορηθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου, ὅτι τὸ Ἀρσάκειον Γυμνάσιον Ψυχικοῦ ἐν συνεχείᾳ τῶν ὁσων ὑπὲρ τοῦ Σχολείου Ἀετοῦ ἐπράξεν καὶ δι' 8 ἡ Σχολικὴ Ἑσπέρια διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11) 2.452 πρᾶξεως τῆς ἀνεκρίθη ἐνεργείας τῆς μαθητρίας καὶ καθηγητρίας τοῦ Ἀρσάκειου Γυμνασίου Ψυχικοῦ, ἀπέστειλε καὶ τῶσα 1) Δραχμὰς τέσσαρα ἑκατομμύρια (4.000.000) διὰ τὴν ἀνάγειν τοῦ Ἡρώου τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ Σχολείου καὶ 2) Ἐφώδισε τὸ Σχολεῖον διὰ χιλίων πεντακοσίων (1500) περίπου βιβλίων βοηθητικῶν, σχολικῆς βιβλιοθήκης, μαθητικῆς βιβλιοθήκης, περιοδικῶν, γραφικῆς ὕλης χαρτῶν, ἐπιστημῶν μέσων κ.λ.π. ὅξιας πλέον τῶν δέκα ἑκατομμυρίων (10.000.000) δραχμῶν.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Ὅπως ἀναρτήσῃ εἰς τὰ Γραφεῖον τοῦ Σχολείου τὴν φωτογραφίαν τοῦ Ἀρσάκειου Γυμνασίου Ψυχικοῦ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 41ου Δημ. Σχολείου Β' Περιφ. Ἀθηνῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς μετὰ γραφικὴν ὕλην καὶ βιβλία. Ἐκομὸν ἔρανον ὑπὲρ τῶν σεισμοληκτικῶν καὶ ἐμάχων μεταχειρισμένων ἱματισμῶν καὶ ὑποδημάτων καὶ 1.175.000 δρχ. Κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων προσέφερον εἰς τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς, δέματα μετὰ κάλτσες, φανέλλες, πολυβία καὶ χρήματα.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 46ου Δημ. Σχολείου Β' Περιφ. Ἀθηνῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδικήν των. Προσέφεραν χρήματα διὰ τὸ ἀγάλμα τῆς Μητέρας καὶ διὰ τὸ σεισμοληκτικὰ παιδιὰ, εἰς τὰ ὁποῖα ἐστειλαν 5 χαρτοκιβώτια μετὰ σχολικὰ εἶδη καὶ ἱματισμῶν. Τὰ Χριστούγεννα διοργάνωσαν ἐορτὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐμοίρασαν εἰς τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς διάφορα δῶρα.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 10ου Δημ. Σχολείου Ε' Περιφ. Ἀθηνῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀσθελεῖς μαθητὰς. Ἐστειλαν 3 δέματα μετὰ γραφικὴν ὕλην εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Πηγαδακίου Ζακύνθου. Ἐφύτυσαν 25 πεῖκα καὶ 50 πεκροδάφνες εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ Σχολείου τῶν.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 4ου Δημ. Σχολείου Α' Περιφ. Πειραιῶς ἐφύτυσαν εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ Σχολείου τῶν 12 πεῖκα, 4 πασχαλιές, 6 μουριές καὶ 10 ἄλλα δένδρα.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 21ου Δημ. Σχολείου Β' Περιφ. Πειραιῶς μετὰ τὰ χρήματα ποὺ ἐμάχων ἀπὸ τὰ κἀλκῃτα ἀγόρασαν ἱματισμῶν γιὰ 6 πτωχοὺς καὶ ὀρφανούς συμπαθητὰς τῶν. Ἐστειλαν 2 δέματα εἰς σεισμοληκτικὰ σχολεῖα.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Ραλλεῖου Γυμνασίου Θηλέων Πειραιῶς φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἐχοῦν σχολικὸν φαρμακεῖο. Ὀργανοῦν ἐορτὰς. Ἐστειλαν 5 χαρτοκιβώτια εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Σεισμοληκτικῶν, 3 χαρτοκιβώτια μετὰ γρᾶφ. ὕλην καὶ παιγνίδια εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Χορτάτων.

Γυρίζοντας ὕστερα ἀπὸ 7 χρόνια στὴ γενέθλια γῆ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 7)

Ὁ Αὐστριακὸς Ἑρμῶν Σταυρὸς πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἐργάστηκε ὑπέροχα. Κάθε τρεῖς ὥρες περνοῦσε ἀπὸ τὰ δυὸ τραῖνα τοῦ ἱατρικῶ ἀυστριακοῦ συνεργεῖο ρωτώντας ἕνα-ἕνα πῶς εἶναι, ἂν θέλῃ τίποτε, ἂν χρειάζεται τίποτε. Εἶναι συγκινητικὸ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ στοργὴ τοὺς καὶ τοὺς οἰεῖλου μετὰ ἀληθινὰ μεγάλη εὐγνωμοσύνη καὶ πολλὰ εὐχαριστῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ στὸν Ἰταλικὸ Ἑρμῶν Σταυρὸ, γιὰ τὴν ἀξιοθαύμαστη προθυμία καὶ εὐγένεια ὅλων τῶν μελῶν του πρὸς τοὺς Ἑλληνας συναδέλφους τῶν καὶ ἰδίως πρὸς τοὺς ἐπαναπατριζομένους.

Ἐστὶ μετὰ τὴν βοήθεια ὅλων μαζί ἐπιβιβάζονται στὴ Βενετία οἱ ξενητεμένοι Ἡπειρώτες καὶ Μακεδόνες στὰ δυὸ ἀτμόπλοια, τὸν «Μισούλη» καὶ τὸ «Αἰγαίον». Ὑστερα ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια πατοῦν πάλι ἡ ἑλληνικὴ ἑδαφος καὶ μετὰ συγκίνησι χαιρετοῦν τὸ πλῆρωμα καὶ τοὺς Καπετάνιους. Τώρα πιά μετροῦν τίς ὥρες, ποὺ τοὺς χωρίζουν ἀπὸ τὰ χωριά τους, ἀπὸ τοὺς δικούς τους.

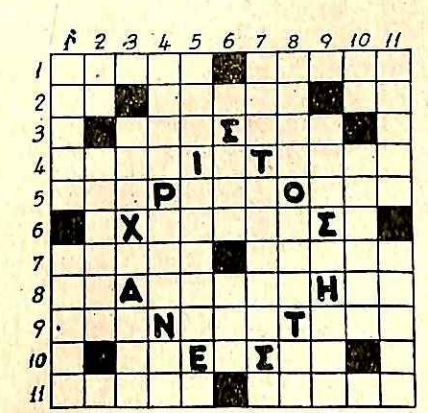
Ἀνυπομονοῦν, μὰ πόσο ἀνυπομονοῦν νὰ φθάσουν!

«Φθάσαμε» ἀκούεται τέλος μιὰ φωνή. Δὲν προφθαίνου νὰ ρίξουν ἄγκυρα τὰ καράδια καὶ τὰ περικυκλῶνουν τὰ σημαιστολισμένα καΐκια, ποὺ εἶναι γεμάτα μετὰ ἑξαλλους ἀπὸ χαρὰ ἀνθρώπους, ποὺ χαιρετοῦν, κλαῖν, φωνάζουν. Μετὰ κόπο συγκερατοῦμε τοὺς ἐπαναπατριζομένους γιὰ νὰ μὴν πέσουν ἀπὸ τὴν σκάλα, ἀπὸ τίς κουραστές. Τέτοια εἶναι ἡ βία τους νὰ φθάσουν, ν' ἀγκαλιάσουν τοὺς δικούς τους.

Ὅταν τέλος ἀποβιβάζονται στὴν Ἠγουμένισσα γίνεται πανδαιμόνιο. Ἄλλοι σκύβουν καὶ φιλοῦν τὸ χῶμα τὸ ἱερὸ τῆς γενέθλιας γῆς καὶ ὅλοι κλαῖν! Οἱ γιατροί, οἱ ἀδελφές, οἱ μουσικοί, οἱ στρατιῶτες, οἱ πρόσκοποι! Δὲν μένει μᾶτι ἀδάκρυτο. Εἶναι δάκρυα χαρὰς καὶ συγκινήσεως, καθάρια σὰν τὴν ἑλληνικὴ ψυχὴ.

Α. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ - ΚΑΛΙΝΣΚΗ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΚΑΛΑ
1. — — — — — Σ
2. — — — — — Σ
3. — — — — — Σ
4. — — — — — Σ
5. — — — — — Σ
6. — Σ

1) Νήσος Β. Σποράδων. 2) νήσος Ιονίου πελάγους. 3) Ποταμός Βαλκανικής. 4) Ποταμός Ήπειρου. 6) Νήσος Δωδεκανήσου. 7) Αναφορική αντωνυμία.

ΣΚΑΛΑ
1) — — — — — Α
2) — — — — — Α
3) — — — — — Α
4) — — — — — Α
5) — — — — — Α
6) — — — — — Α
7) — Α

1) Μακεδονική πόλις. 2) Προάστειον Αθηνών. 3) Λίμνη Β. Ελλάδος. 4) Μακεδονική πόλις. 5) Γυναικείο όνομα. 6) Πρόθεσις. 7) Άρθρον.

Εάν βάλετε στην κατάλληλη θέση τα κάτωθι γράμματα θα σχηματισθή ένα αρχαίο ρητό.

Ο Υ Ρ Χ Φ Δ Ε Ι Ο Ο Υ Ν
ΝΙΤΣΑ ΜΙΣΙΡΛΗ
Γυμνάσιον Νικοίας

ΣΚΑΛΑ
1. Δ — Σ
2. Δ — — Σ
3. Δ — — — Σ
4. Δ — — — — Σ
5. Δ — — — — — Σ
6. Δ — — — — — Σ

1) Αριθμητικόν επίρρημα. 2) Αρχαίος Θεός. 3) Κάτοικος ευρωπαϊκού κράτους. 4) Έγραψε την θείαν κωμωδίαν. 5) Έθνικός ήρωας. 6) Ρόδιος Ολυμπιονίκης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΔΗΜ ΛΕΓΔΟΣ
Μαθ. Γυμνασίον Χαλανδρίου Άρρένων

ΣΚΑΛΑ
1) Ν — — —
2) Ν — — — —
3) Ν — — — — —
4) Ν — — — — —
5) Ν — — — — —
6) Ν — — — — —
7) Ν — — — — —

1) Βεβαιωτικόν επίρρημα. 2) Φαραώ. 3) Κυκλαδική νήσος. 4) Ασσυριακή Πρωτεύουσα. 5) Όρος Νοτιοαφρικανικής Ένώσεως. 6) Αυτοκράτωρ της Γαλλίας. 7) Όρος του Σουδάν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΙΔΟΣΙΔΗΣ
Μαθ. Νικτ. Γυμν. Άρρένων Αθηνών

ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΜΟΣ

Είμαι νήσος του Αιγαίου αν με αποκεφαλίσης γίνομαι χρονικόν επίρρημα αν και πάλιν, ειδικός σύν-

ΣΚΑΛΑ
1. Ι. Ν
2. Ι. . . Σ
3. Ι. . . . Σ
4. Ι. Α
5. Ι. Α
6. Ι. Α

1) κάτοικος της Ασίας. 2) παράσιτον φυτόν. 3) Ποίημα του Όμηρου. 4) Όνομα Γυναικός. 5) Νήσος του Ειρηνικού Ωκεανού. 6) Κράτος της Ασίας.

ΛΟΥΚΑΣ ΣΤΑΜΟΥΛΑΣ
Γυμνάσιον Λεβαδείας

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ
Α — — — Ω — — — Ε — — — Ι — — —
Ω — — — Α — — — Α — — — Η — — —
Ο — — —

Συμπληρώσατε τις παραπάνω λέξεις με τα έλλείποντα σύμφωνα και θα έχετε γνωστήν φράσιν του περικλέους.

ΗΛΙΑΣ ΧΑΡ. ΥΦΑΝΤΙΔΗΣ
Μαθ. Γυμνασ. Γιαννιτσών

ΑΙΝΙΓΜΑ

Όρος είμαι της Ελλάδος
κι από τα πολύ γνωστά
κι απ' τη μέση μου και κάτω
θα με βρήτε στα χαρτιά.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ
Ό Λάκης έφερε στη μαμά του
τόν κάτωθι λογαριασμόν.

Χη. δρχ. ;
καδ. δρχ. ;
δρχ. δρχ. ;
Λ. δρχ. ;

σύνολον 8,5

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ
Μαθητής Γυμνασίον Άμφικλείας

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

1) Το διπλάσιον ενός αριθμού ισούται με το τριπλάσιον του άμέσως προηγούμενου του. Ποιοι είναι οι αριθμοί;
2) Ό πατήρ είναι 24 ετών και οι 2 υιοί του είναι, ό μὲν 8 ετών και ό άλλος 9 ετών. Μετά πόσα έτη ή ηλικία του πατρός θα είναι ίση με το άθροισμα της ηλικίας και τών δύο υιών του;

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

Να τοποθετηθούν εντός των τετραγωνιδίων οι αριθμοί 1-9 ώστε να δίδουν άθροισμα 15 και όριζοντίως και καθέτως και διαγωνίως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ ακι
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθηταί Β' Γυμν. Άρρένων Τριπόλεως

ΑΙΝΙΓΜΑ

Αν την κεφαλή μου αλλάξης
και με δίφθογγο την φτιάξης
ένα όμορφο νησάκι
του Σαρωνικού θα φτιάξης.

ΜΑΡΙΑ ΔΕΙΣΙΜΟΥ
Μαθήτρ. Δημ. Σχολείου Χλόης

ΣΚΑΛΑ
1) Ο. Σ
2) Ο. . Σ
3) Ο. . . Σ
4) Ο. . . . Σ
5) Ο. Σ
6) Ο. Σ
7) Ο. Σ

1) Αίσθητήριον όργανον. 2) Αναφορική αντωνυμία. 3) Μικρό λιμάνι. 4) Αρχαίος Ποιητής. 5) Όρος της Ελλάδος. 6) Νέα πόλις της Θράκης. 7) Ό δρόμος που γλιστρά.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ Ι. ΞΕΝΙΔΗΣ
Γυμνάσιον Κιλκίς

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) ΘΑΛΗΣ, ΣΟΛΩΝ, ΠΙΤΤΑΚΟΣ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ, ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ, ΧΕΙΛΩΝ, ΒΙΑΣ Ο ΠΡΙΗΝΕΥΣ.
2) Το νερό που έγινε αίμα, Άκριδες, Επιδωστία, Βάτραχοι, Σκοτάδι, Έλκη Χαλάζι.
3) Φρονιμάδα, Ισχύς, Δικαιοσύνη, Έγκράτεια, Πίστις, Έλπις, Έλεος.
4) Κόκκινο, Πορτοκαλί, Κίτρινο, Πράσινο Άνοιχτό μπλέ, Βαθύ μπλέ, Ίώδες.
1) Το ναυάγιο του Τιτανικού έγινε στις 14 Απριλίου 1912 και άνηκε εις την εταιρείαν Ουάιτ - Στάρ - Λάιν.
2) Οι Βενετοί ανέκαλυσαν τόν καθρέπτη.
3) Το 1919.
4) Έκτίσθη το 1723.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Όριζοντίως
1) ΚΕΝΤΗΜΑ — ΙΑΣΙΜΟΣ 2) ΑΤΙΑ — ΑΝ — ΑΡ — ΦΑΡΑ 3) ΣΟΣ — ΕΡΙΑ — ΟΒΟΛ — ΣΑΜ 4) ΤΣ — ΑΛΙΑΣ — ΛΑΔΑΣ — ΝΑ 5) ΣΤΟΑ — ΤΑΜ — ΑΜΟΡ 6) ΝΟΤΟΣ — ΒΟΛΟΣ — ΑΠΟΡΑ 7) ΑΡΟΝ — ΑΙΣ — ΣΤΙ — ΕΠΟΣ 8) ΠΑΝΤΑ ΗΔΟΝΗ 9) ΤΙ — ΕΤ 10) ΑΤΟΜΑ — ΠΑΙ — ΑΝ 11) ΣΑΣΑ ΑΡΚ — ΔΑΣ — ΠΙΑΤ 12) ΠΑΣΑΣ — ΛΑΣΣΑ 13) ΝΑΜΑ — ΚΑΝ — ΜΑΙΑ 14) ΑΠ — ΣΑΜΙΑ — ΙΑΝΟΣ — ΠΑ 15) ΠΟΑ — ΝΑΤΟ — ΑΡΕΣ — ΤΟΜ 16) ΙΣΙΑ — ΤΕ — ΙΙ — ΜΑΖΑ 17) ΣΑΞΩΝΙΑ — ΣΑΤΑΝΑΣ.

Καθέτως
1) ΚΑΣΤΑΝΑ 2) ΕΤΟΣ — ΟΡ — ΑΜ — ΠΟΣΑ 3) ΝΙΣ — ΣΤΟΠ — ΑΣΑΝ — ΑΙΕ 4) ΤΑ — ΑΤΟΜΑ — ΤΑΡΑΣ — ΑΩ 5) ΕΛΟΣ — ΝΤΟ — ΑΜΑΝ 6) ΜΑΡΙΑ — ΑΤΙΜΑ — ΑΜΑΤΙ 7) ΑΝΙΑ — ΒΙΑ — ΑΡΠ — ΙΤΕΑ 8) ΑΣΤΟΣ — ΚΑΚΑΟ 9) ΑΛΣΑ 10) ΟΛΜΟΣ — ΔΑΝΙΑ 11) ΙΑΒΑ — ΣΤΗ — ΠΑΣ — ΑΡΙΣ 12) ΑΡΑΔΑ — ΙΔΕΑΣ — ΜΝΕΙΑ 13) ΛΑΜΑ — ΟΤΙ — ΛΑΟΣ 14) ΙΦ — ΣΟΠΕΝ — ΑΠΑΙΣ — ΜΑ 15) ΜΑΣ — ΡΟΠΗ — ΝΙΣΑ ΤΑΝ 16) ΟΡΑΝ — ΡΟ — ΑΣ — ΠΟΣΑ 17) ΣΑΜΑΤΑΣ ΤΑΡΑΜΑΣ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Το 1100 π.χ.
2) Ό Θησεύς.
3) Ό Φλέμιγκ.
4) Η Άσπις.
5) Ό Καποδίστριας.

ΞΕΡΕΤΕ

1) Τόν 2ον αιώνα μ.χ. 2) Τόν 19ον μ.χ.
3) Τόν 6ον μ.χ. 4) Τόν 10ον π.χ. περίπου
5) Τόν 18ον μ.χ. 6) Τέλος του 3ου αρχάς 4ου μ.χ. 7) Τόν 4ον π.χ. 8) 18ον—19ον μ.χ.
9) 19ον—αρχάς 20ου αιώνας.

Το Παγόγι.
Ό Άνεμόμυλος.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

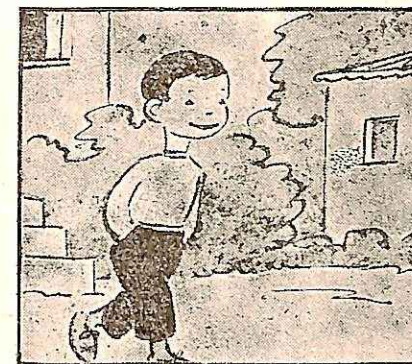
Φαί.
Κερασούς = Κεράσι.

Υιός και Πατήρ.
ΣΩΣΤΟ Η ΛΑΟΣ

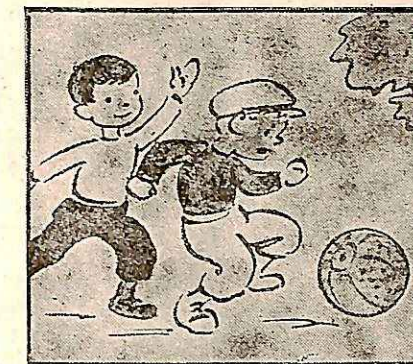
1) Λάθος ήτο Πολωνός 2) Σωστό 3) Λάθος του Άλεξ. Δουμά (πατρός) 4) Λάθος το Κιλιμάντζαρον 5) Σωστό 6) Λάθος ό Χοάγκ-Χό 7) Λάθος το 1792 8) Σωστό.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1) ΝΙΨΟΝ ΑΝΟΜΗΜΑΤΑ ΜΗΜΟΝΑΝΟ-ΨΙΝ.
2) Πασιέρ.
ΑΡΕΤΗΣ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΚΤΗΜΑ ΤΙΜΙΩΤΕΡΟΝ

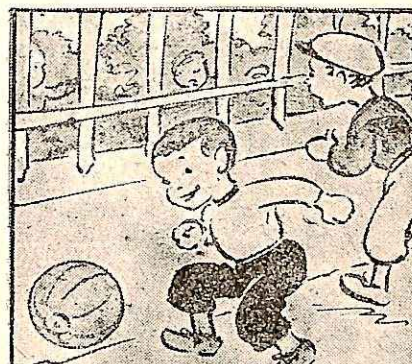
Πρωτ' του Πάσχα ό Λελές
κατέβηκε τη σκάλα του,
αντάμωσε το φίλο του,
το Γιάννη με τη μπάλα του,

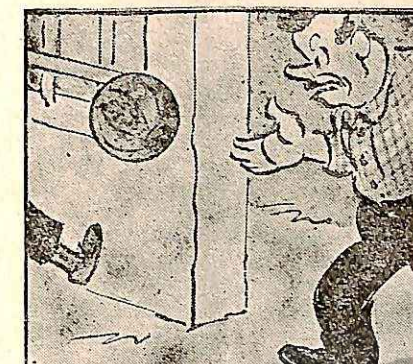
κ' έτσι μαζί τη γειτονιά
γυρνούν χοροπηδώντας
και κάθε τόσο με φωνές
τη μπάλα τους κλωτσώντας.

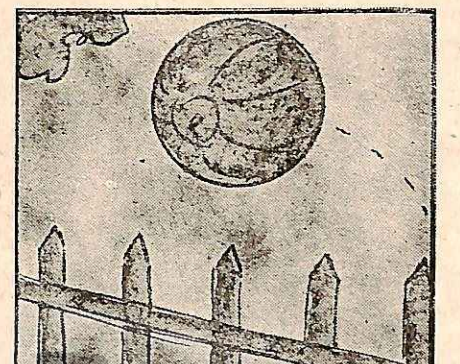
Και νά εκεί σε μιάν αϋλή
έχουνε πανηγύρια.
Ψήνουν άρνια, τσουγκρούν αϋγά
κι άδειάζουνε ποτήρια!

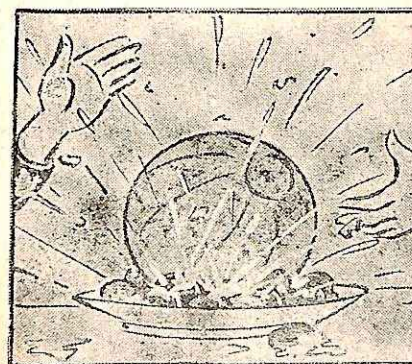
Οι δυο μικροί μας στέκονται,
χαζεύοντας κοιτάνε,
άλλ' όμως και τη μπάλα τους
δέν παύουν νά κλωτσάνε.

Μα ό νοικοκύρης της αϋλής
τό γλέντι τότε αφήνει
και λέει: Παύτε το φουτμπολ
καμιά ζημιά μη γίνη.

Ό Γιάννης παύει. Μα ό Λελές
δός του κλωτσά με φόρα.
Και ξάφνου πάνω απ' την αϋλή
όρμα ή υπάλα τώρα,

κ' ίσα—όλόϊσα τραβά
και κάνει καραμπόλα
μέσ' στην πιατέλα με τ' αϋγά
και κράτς... τά σπάζει όλα!

Ό νοικοκύρης τότε όρμα,
μ' αϋγά πιτσιλισμένος,
τρέχει, τσακώνει το Λελέ
σά γάτος άγριεμένος,

και τσάφ... στόνα του μάγουλο,
ταχύς, κεραυνόβολος,
«Χριστός ανέστη» έκανε
που άστραψε ό κόσμος όλος!...

Η ΛΑΜΠΡΗ

Στίχοι
ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ.

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Γοργά.

Ρ. Χ.
ΦΡΕΤΣΑ

